

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
NaturErhvervstyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 9. august 2013
SAGSNR.: 2013 - 1897
ID NR.: 246666

landbrugsloven@naturerhverv.dk

Høring - over forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred (Ændring af reglerne om aflivning af hunde, katte og tamkaniner samt ophævelse af retten til at kræve optagelsespenge mv.)

Ved e-mail af 10-06-2013 har NaturErhvervstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har ikke bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Lise Ravnkilde

Fra: Trine Bergholtz <tbe@jaegerne.dk>
Sendt: 9. august 2013 12:13
Til: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven
Cc: Claus Lind Christensen; Morten Sinding-Jensen; Niels Henrik Simonsen; Niels Søndergaard; Michael Stevns
Emne: Høringssvar fra Jægerforbundet på mark- og vejfredsloven
Vedhæftede filer: Høringssvar på lov om mark- og vejfred.pdf; Bilag til høringssvar på lov om mark- og vejfred_brev til fødevareministeren.pdf

Hermed Jægerforbundet høringssvar på ændringer til Lov om mark- og vejfred
Bemærk vi har tilknyttet et bilag til vores høringssvar.

Med venlig hilsen

Trine Bergholtz

International konsulent

Danmarks Jægerforbund/Danish Hunters ' Association

Højnæsvej 56, 2610 Rødovre

Telefon: (+45) 88887505

Danmarks Jægerforbund er til for jægerne og er med ca. 100.000 medlemskaber blandt Danmarks største grønne organisationer (Læs mere). Jægerforbundet har 50 ansatte og organiserer udøvere af en fritidsinteresse og livsstil, der er i vækst (Læs mere). Vi formidler viden, varetager interesser og yder service for at give oplevelser, medvirker til bedre natur og arbejder på at bevare retten til jagt.

Fødevareministeriet
NaturErhvervstyrelsen
Nyropsvej 30
1780 København V
landbrugsloven@naturerhverv.dk

Rødovre, den 8. august 2013

Vedr.: Høring over forslag til ændring af Lov om mark- og vejfred

Fødevareministeriet, NaturErhvervstyrelsen har den 10. juni 2013 sendt udkast til ændring af Lov om mark- og vejfred i høring.

Forslaget har angiveligt primært til formål at fjerne bestemmelserne omkring hunde i loven og overføre disse til hundeloven, fjerne muligheden for at nedskyde eller aflive omstrejfende hunde, katte og tamkaniner, fjerne reglerne om retten til optagelsespenge samt give mulighed for at give dyreejere, hvis dyr er til gene en bøde, uden at dyret først er indfanget.

Inden vi kommenterer på lovforslagets enkelte punkter, vil Danmarks Jægerforbund give følgende indledende bemærkninger:

I lovforslaget er hunde taget ud af loven, og det anføres i følgebrevet, at et forslag til ændring af hundeloven vil blive sendt i høring ultimo august 2013. Selvom ændringsforslaget endnu ikke er kendt, nævnes det alligevel, at det ikke skal være tilladt at nedskyde omstrejfende hunde samt at politiet - evt. ved hjælp af en tredjepart (f.eks. en dyreværnsorganisation) - skal optage og internere hunde, der strejfer på privat grund, ligesom hundens ejer skal betale omkostningerne ved interneringen. Det er i sagens natur vanskeligt at forholde sig til et lovforslag, der endnu ikke er fremsat, og vi vil derfor afvente fremsættelsen af lovforslaget, inden vi kommenterer dette. Men Jægerforbundet skal allerede nu tage forbehold for dele af indholdet. Således skal vi henvise til den skrivelse af 15. juni, som Danmarks civile Hundeførerforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, Dansk Kennel Klub, Friluftsrådet, Landbrug & Fødevarer samt Danmarks Jægerforbund sendte til Fødevareminister Mette Gjerskov i den anledning (bilag til dette høringssvar).

Hvad angår det konkrete lovforslag, fremgår det dels af høringsbrevet og dels af bemærkninger til forslaget, at det er baseret på en række fejlagtige og misforståede fortolkninger af gældende lovgivning og manglende viden om faktuelle forhold. Således henvises der flere steder i bemærkningerne til lovforslaget til bestemmelser i Jagtloven, men Jagtloven forholder sig alene til vildt (defineret i Jagtloven), og da Lov om mark- og vejfred alene forholder sig til husdyr (defineret i Lov om mark- og vejfred), har de to ting intet med hinanden at gøre. Den eneste reelle sammenhæng er, at hvis omstrejfende dyr skal skydes, kræves det naturligvis at den, der skyder, lovligt kan erhverve, besidde, bære og anvende skydevåben, hvilket man bliver bemyndiget til via erhvervelsen af et jagttegn. Samtidig er man jo så i øvrigt også uddannet i brugen af våbnene og i aflivningen af dyr.

Desuden henvises til bekendtgørelsen om indfangning og aflivning af herreløse katte. Disse er heller ikke omfattet af loven om mark- og vejfred, så selvom det er korrekt, at herreløse katte

som hovedregel kun må indfanges og aflives under medvirken af en dyrlæge og efter anmodning fra kommunen, er også denne bekendtgørelse sagen uvedkommende.

Dette stemmer i øvrigt godt overens med, at forslaget ikke forholder sig til de herreløse katte (og forvildede tamduer). Disse er ifølge en skrivelse af 12. april 1997 fra Justitsministeriet til Danmarks Jægerforbund ikke omfattet af mark- og vejfredsloven. Danmarks Jægerforbund antager derfor, at herreløse katte også fremover lovligt kan nedskydes under visse forudsætninger jævnfør ovennævnte skrivelse, der siger: *"Det er på den baggrund Justitsministeriet opfattelse, at nedskydning af vildtlevende/herreløse katte - dvs. katte, der ikke er omfattet af mark- og vejfredsloven - lovligt kan foretages af personer med jagttegn på områder, hvor vedkommende har ret til at anvende skydevåben, når der ikke er tale om forudgående indfangning, og når nedskydningen sker på en dyreværnsmæssig forsvarlig måde,..."*. En kopi af Justitsministeriets skrivelse er afleveret direkte til NaturErhvervstyrelsen ved et møde den 8. juli 2013.

Desuden dokumenterer høringsbrev og bemærkninger en manglende viden på en lang række områder, f.eks. nævnes, at loven omfatter pelsdyr opdrættet i fangenskab uanset, at disse bliver vildt; i lovens forstand, to måneder efter de er undsluppet menneskelig varetægt. Andre eksempler er, at sumpbævere og chinchillaer betegnes som *"køddædende pelsdyr"*, der henvises til opdræt af rådyr (det er forbudt!), samt kaniner, der må skydes eller aflives *"når de angriber, eller der er overhængende fare for, at de angriber personer eller gods"*!

Dertil kommer postulater om, at det er kattes natur at strejfe (men åbenbart ikke hundes), og at katte ikke er til fare, men blot til irritation, uagtet at katte er effektive rovdyr, som ikke er naturligt hjemmehørende i den danske natur, uanset om der er tale om ejerkatte eller herreløse katte.

Endelig nævnes det, at ændringsforslaget ikke forventes at medføre økonomiske omkostninger for det offentlige, hvilket er i skærende modstrid med forslaget om, at det er politiet, der skal foretage indfangning m.v. af de omstrejfende husdyr, med mindre man da allerede nu er bevidst om, at politiet ikke agter at bruge ressourcer på opgaven.

Til de enkelte punkter i lovforslaget har Danmarks Jægerforbund følgende bemærkninger:

Ad pkt. 1: Det giver ikke umiddelbart anledning til bemærkninger, at hunde tages ud af loven og flyttes over i Hundeloven, men som nævnt i de indledende bemærkninger med det forbehold, at det også fremover i visse situationer skal være tilladt at nedskyde omstrejfende hunde.

Ad pkt. 3, 4, 5, 6, 7 og 8: Her fjernes retten til, at optageren af fremmede husdyr kan få godtgørelse for fodring og pasning. Det anføres, at årsagen er, at bestemmelsen sjældent bruges, og at de beløb, der skal betales, er ude af trit med virkeligheden. Det er imidlertid ikke rimeligt, at det er den forurettede, på hvis ejendom dyret uberettiget strejfer, der både skal have besværet med at indfange dyret og betale regningen for, at dyreejere ikke holder deres dyr hjemme. I lighed med princippet i miljølovgivningen om, at det er forurenere, der betaler, skal det også her være sådan, at det er lovovertræderen (dyreejeren), der skal bære omkostningerne ved, at hans dyr ikke holdes hjemme. **Bestemmelsen om betaling af optagelsespenge bør derfor fastholdes, og beløbene bør justeres, så de svarer til de faktiske udgifter ved at fodre og passe dyrene.**

Ad pkt. 9: Her indføres en bestemmelse om, at kun ejere af husdyr, *"der er til væsentlig gene"* kan straffes for ufred, uden at det i øvrigt er defineret, hvad *"væsentlig gene"* betyder.

Afhængig af, hvilken dyreart, der er tale om, kan generne variere meget fra de rent bagatelagtige til de meget alvorlige. Men det må forventes, at der vil være meget stor forskel på, hvad dyreejeren og den forurettede føler er væsentlige gener. Er det f.eks. væsentlige gener, når katte besørger i børnenes sandkasse, ridser ens bil, tiltvinger sig parringer med ens egne katte, tømmer villahaverne for fugleunger, spreder parasitter og smitte etc.?

Det er i modstrid med lovens egen formålsparagraf (§1) at fritage ejerne for straf, når der jf. 1, stk.1 står. "Enhver er pligtig til på alle året tider at holde sine husdyr på sit eget". Samtidig kan man i bemærkninger til lovforslaget se, at f.eks. katte og kaniner normalt ikke er til fare, men kun til irritation. Det betyder, at ejerne af disse dyr straffrit kan overtræde loven. Det er ikke mindre besynderligt, når man ved, at katte er (ikke hjemmehørende) rovdyr, og at både katte og kaniner kan overføre smitte og parasitter til mennesker og husdyr.

Samtidig fjernes kravet om, at dyrene skal være forsøgt optaget, før ejeren kan straffes. Således kan ejeren straffes uden at dyret er optaget. Det skulle angiveligt være for at opnå en præventiv effekt, så dyreejerne holder deres dyr hjemme. Men for dyr, som det kan være vaskeligt at fastslå ejerne til, grundet manglende mærkning (f.eks. langt hovedparten af katte og kaniner), vil forslaget imidlertid få den direkte modsatte effekt. Det vil jo i praksis være umuligt at løfte bevisbyrden overfor de ejere, hvis dyr strejfer. Det er næsten umuligt at fange en omstrefjende kat, så ejeren kan jo blot benægte, at det er hans dyr, der blev observeret på fremmed ejendom, eller helt nægte, at han overhovedet har et ejerforhold til dyret. Det virker ekstra bizart, at det i bemærkningerne nævnes, at baggrunden er et ønske om at sikre et yderligere incitament til hundeejere om at udvise større ansvarlighed og sørge for, at deres dyr ikke strejfer, mens det samme åbenbart ikke gør sig gældende for katteejere!

Ad pkt. 10: Her er indføjet en bestemmelse om, at den optagelsesberettigede ikke er erstatningsansvarlig, hvis et dyr under optagelsen *undtagelsesvis* kommer til skade eller omkommer. Her er tale om en hensigtserklæring og et slag i luften, idet et dyr jo forhåbentlig ikke skal optages gentagne gange, så hvordan kan man da vide, om det er en undtagelse, hvis dyret kommer til skade første gang, det optages? Ændringen er overflødig, da det allerede af den efterfølgende tekst fremgår at nedskydning m.v. kun må ske efter nærmere angivne bestemmelser.

Desuden er der indføjet en bestemmelse om, at katte og tamkaniner ikke må nedskydes eller dræbes, med mindre, de angriber husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom. Denne ændring er helt uacceptabel, idet det herved bliver umuligt at forsvare sin ejendom imod omstrefjende katte (og kaniner) i de tilfælde, hvor dyreejeren ikke *vil* holde sine dyr hjemme. Som nævnt ovenfor, giver det ingen mening at true med bøder, da man stort set aldrig vil kunne følge op på truslen. Bestemmelsen harmonerer heller ikke med de store anstrengelser man gør, for at sikre bedre vilkår for det trængte markvildt, når man implicit tillader ejerne af et rovdyr som katten at lade deres dyr færdes frit i naturen.

I 2004 vurderede Fødevarerministeriet i spørgsmålet om, hvorvidt muligheden for nedskydning af katte skulle tages ud af loven om mark- og vejfred, at de gældende bestemmelser ikke gav problemer af et omfang, der nødvendiggjorde en lovændring. Danmarks Jægerforbund må derfor stille spørgsmålet: Hvad er forandret, der gør, at det nu er nødvendigt at ændre loven?

Afslutningsvis skal vi på kraftigste pointere, at Danmarks Jægerforbund absolut ikke har noget ønske om at nedskyde andres kæledyr, og at det kun er som den yderste konsekvens, når dyreejere gentagne gange har vist, at de ikke vil respektere loven, at nedskydning kan komme på tale. Det er netop tilfældet, som loven er i dag, hvor der er en række betingelser, som skal opfyldes, før nedskydning kan blive aktuelt (og der er således i disse tilfælde ikke tale om selvtægt, som det ellers flere steder i bemærkninger til lovforslaget antydes). Men der eksisterer et behov for at kunne agere i forhold til uansvarlige dyreejere, idet alene truslen om nedskydning har en betydelig præventiv effekt, som truslen om bøder har vist sig ikke at have.

Danmarks Jægerforbund kan derfor *ikke støtte lovforslaget, men skal i stedet anbefale, at loven om mark- og vejfred fastholdes i sin nuværende form, dog med muligheden for at bestemmelserne vedrørende hunde tages ud og flyttes over i hundeloven.*

Med venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Claus Lind Christensen
Formand

Til
Fødevareminister Mette Gjerskov

Rødovre 17. april 2013

Kære Mette Gjerskov

Vedr. forslag til igangværende proces om Lov om mark- og vejfred

Med henvisning til vores møde og samtale om mark- og vejfredsloven på Danmarks Jægerforbund, Kalø, den 28. februar er Jægerforbundet bekendt med dine holdninger i relation til nedskydning af omstrefjende hunde i henhold til § 14, stk. 2 i Lov om mark- og vejfred.

I den forbindelse præsenterer Danmarks Jægerforbund her et konstruktivt forslag, der kan kompensere for dit nuværende forslag, ifølge hvilket politiet alene skal stå for at skulle løfte opgaven med at administrere bestemmelserne omkring omstrefjende hunde. Jægerforbundet har flere konkrete eksempler på, at politiet hverken kan eller vil løfte opgaven med omstrefjende hunde tilstrækkeligt effektivt.

Vi støtter dit ønske om en øget straf ramme for hundeejere ved optagelse af omstrefjende hunde. Men idet vi som nævnt stærkt tvivler på, at politiet vil have de fornødne ressourcer og den fornødne bevågenhed til at kunne løse opgaven med omstrefjende hunde, foreslår Danmarks Jægerforbund, at der som sidste nødværge fortsat skal være mulighed for at kunne nedskyde sådanne hunde.

Modsat i dag kan vi acceptere, at beslutningen om nedskydning ikke træffes på baggrund af en personlig vurdering af den forurettede, men at beslutningen skal træffes på baggrund af en vurdering foretaget af en myndighed.

Dette kunne være en opgave for Naturstyrelsens lokale enheder, der besidder den fornødne ekspertise til at kunne vurdere de konkrete tilfælde af strejfende hunde, herunder træffe beslutning om de nødvendige forholdsregler.

Uanset ovenstående forslag anbefaler Jægerforbundet ministeren at fastholde indholdet i følgende bestemmelse i Lov om mark- og vejfred, § 14, stk. 2: "Advarsel (om nedskydning) er dog uforuden, når dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom." for så vidt angår hundene, selvom hundene evt. tages ud af mark- og vejfredsloven.

Jægerforbundet ser i øvrigt frem til ændringen af hundeloven, der i forbindelse med skambidninger ser ud til at opfylde både vore og andre organisationers ønsker.

Såfremt der er behov for en faglig uddybning, står Danmarks Jægerforbund naturligvis til rådighed for en sådan.

Ovenstående forslag, om at f.eks. Naturstyrelsen indsættes som myndighed, støttes af følgende organisationer:

Danmarks civile Hundeførerforening

Dansk Ornitologisk Forening

Dansk Skovforening

Dansk Kennel Klub

Friluftsrådet

Landbrug & Fødevarer

Med venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Claus Lind Christensen

Dette brev er sendt i kopi til samtlige fødevarereordførere

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
NaturErhvervstyrelsen
Nyropsgade 30
1780 Kbh. V

Den 29. juli 2013

Mark- og vejfredsloven – hørings svar fra Dansk Kennel Klub

Dansk Kennel Klub, som er Danmarks absolut største forening for hundeejere (med både racehunde og blandinger) har ca. 33.000 medlemmer (heraf ca. 2.500 opdrættere, resten almindelige hundeejere) i selve foreningen samt ca. 45.000 medlemmer i vore p.t. 70 tilknyttede racespecialklubber, skal hermed fremkomme med vore kommentarer til det fremsatte forslag til ændring af Mark- og vejfredsloven.

Vi har tidligere, dels på møde den 23. maj 2012 om den såkaldte Baldersag, dels i efterfølgende mail á samme dato, tilkendegivet, at Dansk Kennel Klub ikke umiddelbart ser behov for at ændre på Mark- og vejfredsloven i forhold til hundene. Vi har ikke set loven misbrugt, og det forekommer hensigtsmæssigt som borger at have denne sidste udvej, når en hundeejer gang på gang udviser uansvarlig adfærd i forhold til at sikre, at hans/hendes hund holder sig hjemme på egen matrikel. Samtidig er det vores opfattelse, at selve eksistensen af loven har haft en vis præventiv effekt på mindre ansvarsbevidste hundeejere.

Men da vi naturligvis ikke synes, at det er god løsning, at borgere skal være nødt til selv at gribe til aflivning, fremsendte vi et forslag til en justering af hundeloven (som jo p.t. er til revision), som vi her vil gentage. Det drejer sig om hundelovens § 6, stk. 2, som i dag giver mulighed for - under særlige omstændigheder - at udstede et hegnspålæg.

Muligheden for at give hegnspålæg kunne udstrækkes til også at kunne tages i anvendelse i forhold til hunde, som blot strejfer uledsaget omkring. Evt. således, at første "strejftur" kun bødebelægges (som i dag, hvor muligheden for at give bøder dog udnyttes alt for sjældent. Politiet lader ofte bare ejeren afhente hunden, uden at opkræve bøden, som p.t. er på 2.000 kr., - således som det tilsyneladende også var sket i Baldersagen - hvilket selvfølgelig ikke virker adfærdsregulerende).

En sådan tilføjelse til hundeloven, som vi jo i forvejen har som en særlov, vil formodentlig kunne nedbringe antallet af potentielle aflivningssager efter Mark- og vejfredsloven yderligere, samtidig med, at en sådan ny mulighed også vil forenkle politiets indsats i en række mere ordinære hundesager, hvor uledsagede hunde er til gene for omgivelserne uden decideret at være farlige.

Alternativt kan man overveje forslaget fra Danmarks Jægerforbund om, at beslutningen skal træffes på baggrund af en vurdering foretaget af en myndighed f.eks. Naturstyrelsens lokale enheder.

Hvis man alligevel vælger at fjerne hundene fra Mark- og vejfredsloven, vil det være afgørende, at der findes en model, hvor følgende to forhold er sikret:

1) Retten til nedskydning uden advarsel, hvis hunden angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person (altså fastholdelse af "nødretsbestemmelse" som i dag).

2) Retten til – som forulempet af en hund på ens grund – til enhver tid at optage en omstrejvende hund og aflevere den til politiet – eller til andet af politiet anvist sted f.eks. et internat – til internatsopbevaring, som ejeren af hunden skal betale for sammen med bøden for at lade hunden strejfe omkring (på p.t. 2.000 kr.).

Det er således *ikke* tilstrækkeligt – som foreslået – at give politiet *mulighed* for at internere den omstrejvende hund. Den forurettede lods-/grundejer skal have en *ret* til at anbringe den strejfende hund på et af politiet anvist sted.

Med venlig hilsen
DANSK KENNEL KLUB

Jens Glavind
Direktør
Tel. 56 18 81 40
Mail jegl@dkk.dk

Dansk Land- og Strandjagt

08-08-13

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
NaturErhvervstyrelsen
Sagsnr. 13-6072-000003
TIPA-Økologi & Landbrugslov

Vedr. Høringssvar omkring lovforslaget om mark- og vejfred, jf. lovbekendtgørelse nr. 61 af 19. januar 2007, som ændret ved lov nr. 484 af 17. juni 2008 og lov nr. 1336 af 19. december 2008.

Dansk Land og Strandjagt støtter op hvormed optagelsesberettigede fratages retten til at aflive hunde, katte og tamkaniner, der strejfer på vedkommendes grund. Ligeledes finder vi det hensigtsmæssigt at det stadig vil være tilladt at fjerne dyrene fra sin grund, f.eks. ved at jage dyret væk eller forsøge at indfange det.

I givet fald det stadig skal være tilladt at skyde eller på anden måde aflive hunde, katte og tamkaniner, der angriber andre husdyr eller fremkalder nærliggende fare for person eller ejendom, skal der være klare beviser herfor, der må ikke være tvivl om der er tale om det pågældende dyr.

At fjerne muligheden for, at den, der optager et strejfende dyr, kan kræve, at dyrets besidder skal betale et beløb for at få udleveret dyret (optagelsespenge), vil være en god løsning.

Hvis en besidder af et omstrejfende husdyr, der er til væsentlig gene, skal kunne straffes med bøde uanset, om det omstrejfende husdyr kan optages eller ej, kan det vær svært at bevise at det virkelig er det pågældende dyr, at det ikke er et dyr fra nabolaget der minder ret meget om den formodede skadevolder. Derfor bør skadevolderen stadig forsøgt optaget.

Det er en god ide at samle regler for hunde et sted, i hundeloven, så regler for hunde er samlet.

Med venlig hilsen
Jan Reinikka Jørgensen/Finn Madsen
Dansk Land- og Strandjagt

Finn Madsen,
Vestergade 44,
9900 Frederikshavn
Skype: finn.madsen6 / Mobil 40593883

Dansk Land og Strandjagt
Tlf : 61609292
Internet: www.dls-jagt.dk
E-mail: formand@dls-jagt.dk

NaturErhvervsstyrelsen

Att: landbrugsloven@naturerhverv.dk

6. august 2013

Vedr.: Høring om ændring af lov om mark- og vejfred

Generelt

NaturErhvervsstyrelsen har den 10. juni 2013 offentliggjort et lovforslag til ændring af lov om mark- og vejfred, idet Styrelsen samtidig anmoder om Dansk Skovforenings eventuelle bemærkninger senest fredag den 9. august 2013.

I følgeskrivelsens beskrivelse af ændringer står der bl.a., at det ikke længere vil være tilladt at skyde eller på anden måde aflive andres omstrejfende hunde, katte og tamkaniner medmindre det er i nødværge. Dette signalerer, at det fortsat vil være tilladt at aflive hunde, såfremt dette sker i nødværge.

Men da hunde ikke længere skal reguleres efter lov om mark- og vejfred, men alene efter hundeloven, og der ikke i lovforslaget er lagt op til, at en tilsvarende bestemmelse om at aflivning af hunde i nødværge indføres i hundeloven, virker logikken ikke ganske klar, da nødværgebestemmelsen langt hyppigere vil være aktuel i forbindelse med hunde sammenlignet med katte og tamkaniner.

Skovforeningen finder det betænkeligt, at reglerne for hunde, der gentagne gange løber løs og generer naboer m.fl. ændres, så aflivning ikke længere kan finde sted. Hverken politi eller internater kan være til stede, når situationen opstår, så lovforslagets muligheder for at disse kan optage hunden er ikke et reelt alternativ til at fjerne problemerne. Skovforeningen finder det dog positivt – hvis muligheden reelt bliver udnyttet – at der kan udstedes bøder til den strejfende hunds ejer selvom der ikke er gjort forsøg på optagelse.

Skovforeningen mener imidlertid, at aflivningsmuligheden for hunde bør fastholdes, men foreningen skal som alternativ til den selvtægt, som ministeren giver udtryk for finder sted i dag, foreslå, at en aflivning kun kan finde sted efter myndighedernes godkendelse, f.eks. efter forudgående kontakt til Naturstyrelsens lokale vildtforvaltningskonsulent.

Dette vil efter foreningens opfattelse leve op til ministerens hensigt med ændringen – nemlig at privatpersoner ikke kan udøve selvtaget.

Følgeskrivelsen opremser endvidere hvilke dyr, der efter loven er husdyr. Her nævnes bl.a. "visse kæledyr som hunde, katte" m.m. Da afsnittet står umiddelbart efter opremsningen af ændringer, der følger af lovforslaget, virker dette ikke logisk, da hunde efter lovændringen ikke er omfattet af denne lov.

Bemærkninger til lovforslaget

Skovforeningen finder det ikke rimeligt, at man i forslaget til § 10 først tilgodeser det offentlige afholdelse af udgifter, der er forbundet med offentliggørelsen af salget af husdyrene og først herefter – såfremt der er midler hertil – erstatter de tab, som optageren af husdyrene har lidt. Det bør være i den omvendte rækkefølge.

Efter den foreslåede § 14, stk. 3 fastholdes muligheden for, at en forurettet kan skyde en kat eller en tamkanin, såfremt dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom. En lignende mulighed omtales ikke for hunde ved disses overførsel til hundeloven, selvom risikoen hér er langt større end gældende for katte og tamkaniner. Skovforeningen skal opfordre til, at denne – i dag gældende mulighed – opretholdes efter lovændringerne.

Skovforeningens endelige holdning til nærværende forslag til ændringslov kan først foreligge, når foreningen har set det forslag til ændring af hundeloven, hvortil mark- og vejfredslovens eksisterende bestemmelser om hunde overføres.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard

DANSK TERRIER KLUB

Specialklub under Dansk Kennel Klub (FCI)

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
NaturErhvervstyrelsen
Nyropsgade 30
DK-1780 Kbh. V

Høringssvar sendt pr. e-mail til
landbrugsloven@naturerhverv.dk

2013.08.08

Høring over forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred

Dansk Terrier Klub fremsender hermed bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred (Ændring af reglerne om aflivning af hunde, katte og tamkaniner samt ophævelse af retten til at kræve optagelsespenge m.v.).

Vi er glade for, at denne lovgivning moderniseres og synes, det er en god ide at flytte alt vedr. hunde fra lov om mark- og vejfred til lov om hunde. Det gør det enklere for hundeejerne at få information om den lovgivning, de som hundeejere er omfattet af.

Hvor det tidligere var udbredt praksis at lade sin hund strejfe, skyldes omstrejfende hunde i dag for det meste uheldige omstændigheder - eller at ejeren ikke lever op til sit ansvar for at undgå, at hunden bevæger sig frit og uledsaget omkring.

Det er naturligt, at lovgivningen udformes med hensyntagen til dette. Dvs. at der skal være plads til fortolkning, når det drejer sig om et enkeltstående tilfælde under uheldige omstændigheder, men at der til gengæld er mulighed for at gribe markant ind over for en uansvarlig ejer, der gentagende gange lader sin hund strejfe.

I forbindelse med at den hunde-relaterede del af loven om mark- og vejfred skal indarbejdes i loven om hunde, har Dansk Terrier Klub desuden følgende bemærkninger:

Nedskydning

Det skal ikke længere være lovligt at aflive andres omstrejfende hunde - heller ikke efter forudgående varsel eller tilladelse. Vi er stærkt bekymrede for, at lovligheden af at skyde en hund i nødværge, kan anvendes til at skyde hunde uretmæssigt.

Jage hund bort fra sin grund

Det skal være lovligt at jage en hund bort fra sin grund, men vi mener, at det er vigtigt, at loven angiver, at der ikke må anvendes nogen form for vold til dette.

Internering af hunde

Vi billiger, at lovgivningen giver politiet mulighed for at internere hunde i samarbejde med en dyreværnsorganisation.

Vi mener dog, at politiet skal være forpligtet til at sikre, at hunden interneres, hvis alternativet er at lade hunden fortsætte med at strejfe.

Derudover skal politiet sikre, at ejeren til en hund, der er korrekt mærket med chip/tatovering og korrekt registreret i Dansk Hunderegister, bliver kontaktet hurtigst muligt.

Hvis ejeren ikke kan findes, skal hunden, hvis den vurderes egnet dertil, videreformidles (ikke bortauktioneres) via en dyreværnsorganisation, så den sikres et godt hjem.

Straffamme

Vi støtter, at der er mulighed for at pålægge hundens ejer alle omkostninger i forbindelse med optagelse og internering.

Vi synes desuden, at det er rimeligt, at en ejer, der gentagende gange lader sin hund strejfe, kan pålægges stigende bøder, påbud og - i grelle tilfælde - fratages retten til at holde hund.

Generelt opfordrer vi til, at der lægges vægt på hundeejerens ansvarlighed, og at straf pålægges ejeren - ikke hunden.

Vi henviser i øvrigt til vores 5 punkts plan for evaluering af hundeloven, jf. FLF alm. del - bilag 236.

5 punkts plan og bilag findes på:

www.issuu.com/dtkbig

- 5 punkts plan
- Vidste du det om hunde
- Hunde alvorligt taget
- Sådan passer du din hund
- Deklaration af hund

Vi stiller naturligvis gerne vores kompetencer og ressourcer til rådighed i forbindelse med evalueringen af hundeloven.

Med venlig hilsen

Robert Raeder

Næstformand
Dansk Terrier Klub
Arndrupvej 3, 6240 Løgumkloster
Tlf. 3024 8256

&

Formand
DTKs Bull Image Gruppe
politik@bull-image-gruppen.dk
www.bull-image-gruppen.dk

Dyrenes Beskyttelse
Sekretariatet

16. juli 2013
Dok.nr.:100073-Notes

Høringssvar vedr. Forslag til ændring af lov om mark- og vejfred

Dyrenes Beskyttelse er meget positiv over for det fremsendte lovforslag. At muligheden for at nedskyde hunde, katte og tamkaniner nu skrives ud af loven anser foreningen som en tidsvarende og tiltrængt ændring af en gammel lov.

Dyrenes Beskyttelse har et par bemærkninger til det fremsendte lovforslag:

Ad §14, stk. 1

Udtrykket "Uvane husdyr" er flere gange blevet fremhævet – bl.a. af fødevareministeren – som et af eksemplerne på, at sprogbrugen i loven er meget gammeldags. Udtrykket "uvane" i den betydning af ordet, som bruges i loven, findes da heller ikke i nu-danske ordbøger. "Uvane husdyr" bør derfor erstattes af et mere nutidigt udtryk, f.eks. "Strejfende husdyr" eller "Truende husdyr".

Jf. lovforslagets § 1, stk. 2 henregnes både pelsdyr og tamkaniner til kategorien husdyr. Derfor er det mest korrekt også at nævne dem som tilhørende denne kategori i § 14, stk. 1, således at det kommer til at hedde: "Uvane (*strejfende*) husdyr, *herunder* løsslupne pelsdyr og tamkaniner, *samt* fjerkræ og omstrejfende katte...".

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget nævnes det under 3.1, at optagelse "...skal ske på en sådan måde, at dyret så vidt muligt ikke kommer til skade". Dette princip om at skade dyret mindst muligt bør også nævnes i forhold til fjernelse af dyr fra ens grund. I forslaget står kun, at dette skal ske på "hensigtsmæssig måde". Man kunne for at gøre det helt klart, at "hensigtsmæssig måde" også dækker over hensigtsmæssig måde for det pågældende dyr, skrive: "...på hensigtsmæssig måde, *herunder så vidt muligt uden at skade dyret*, at fjerne fra...".

Ad §14, stk. 2

I sætningen "Er besidderen ukendt, kan advarsel indeholdende..." bør "kan" udskiftes med "skal". Det skal ikke kunne tolkes som et forslag, men derimod som en pligt, man har.

Det må forventes, at der kan opstå tvivl om, hvorvidt et dyr har en ejer eller er vildtlivende – særligt i forhold til katte, som ikke umiddelbart kan indfanges. For at undgå at alt for mange ejerkatte nedskydes, fordi de umiddelbart vurderes som vildtlivende, bør det tilføjes, at der også er pligt til at advare, hvis ejerforholdet er usikkert. Teksten kunne lyde: "Er besidderen ukendt, *eller er der tvivl om, hvorvidt dyret har en ejer eller er vildtlivende, skal* advarsel indeholdende...".

Der er fra flere sider givet eksempler på, at løsgående hunde angriber vildt. Det virker derfor rimeligt, at lade vildt indgå i sidste sætning i stk. 2, således den kommer til at lyde: "Advarsel er dog uforholdsmæssig, når dyret angriber andre husdyr, *eller vildt* eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

Ad hele forslaget

I lovforslaget bruges ordene "landbrugsminister" og "landbrugsministeriet" i adskillige paragraffer. Dette kunne overvejes erstattet af mere tidsvarende termer.

Skulle der være spørgsmål til ovenstående, så tøv ikke med at kontakte os.

Med venlig hilsen

Britta Riis, direktør

Christian Reng, politisk medarbejder

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
NaturErhvervstyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

DOSO
RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 24776497
E-mail. doso@doso.dk

Høsterkøb den 28. juli 2013

Vedr.: Høring over ”Forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred (ændring af reglerne om aflivning af hunde, katte og tamkaniner samt ophævelse af retten til at kræve optagelsespenge mv.)”

Som svar på Ministeriets henvendelse kan jeg meddele, at DOSO støtter vedhæftede forslag, som er indsendt af Kattens Værn og Inges Kattehjem.

Med venlig hilsen
DOSO

Peter Møllerup
Formand

Høringssvar til "Høring over forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred (Ændring af reglerne om aflivning af hunde, katte og tamkaniner samt ophævelse af retten til at kræve optagelsespenge m.v.)"

Sagsnr. 13-6072-000003, TIPA – Økologi & Landbrugslov, udsendt 10. juni 2013.

Dyreværnsforeningerne Kattens Værn og Inges Kattehjem har sammen udfærdiget nærværende høringssvar. Foruden at begge foreninger indsender høringssvaret på egne vegne, er det videresendt til DOSO i sin helhed som arbejdsgrundlag for et høringssvar fra DOSO og de dermed tilknyttede foreninger og organisationer.

Indledende bemærkning om afgrænsning af målgruppen af katte

Lov om mark- og vejfred er en ufredslov, som har til formål at løse stridigheder mellem naboer. Den beskæftiger sig derfor udelukkende med katte, som har en ejer – ikke med tamme, herreløse katte eller vildtlevende (sky, ikke håndtamme) katte, som står uden for menneskers ejerskab. Denne sondring mellem ejerkatte og herreløse, vildtlevende katte foretages allerede af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri i "Høring over forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred (Ændring af reglerne om aflivning af hunde, katte og tamkaniner samt ophævelse af retten til at kræve optagelsespenge m.v.)" her: "Husdyr er ikke: Vildt, dvs. pattedyr og fugle, hvoraf der findes en vildtlevende ynglende bestand i landet".

Kommentarer til de for kattene vigtigste ændringer i loven

§14: En af ændringerne til lov om mark- og vejfred tilsiger, at katte ikke længere kan aflives af en vred nabo efter blot én advarsel til katteejeren. Det er glædeligt for kattene, at lovens §14 er blevet tilrettet.

§7: Desværre kan den vrede nabo nu indfange katten og beholde den som gidsel, mens en passende løsesum forhandles, iflg. lovens §7. Katten bør ikke kunne tilbageholdes på ubestemt tid for at have besøgt naboens bed, som er den typiske årsag til ufred over ejerkattes færden naboer imellem. Det er ude af proportioner og derfor urimeligt. Til gengæld skambider katte hverken mennesker eller husdyr endsige forvolder skade på fast ejendom (bygninger, hegn etc.), som er de forhold, lov om mark- og vejfred beskæftiger sig med. Der er altså brug for at placere katten i sit eget separate afsnit i lov om mark- og vejfred, hvor man tager udgangspunkt i kattens faktiske liv blandt mennesker; at den kan være til gene på anden mands grund ved at grave i bede, jage fugle eller gå ind ad døren, men at den på ingen måde er til fare for mennesker eller husdyr.

Argumenter for indførelse af et separat afsnit om katte

1: Gennem alle år har det været en indlysende svaghed for kattens retsstilling, at den i lov om mark- og vejfred er blevet slået i hartkorn med uvane tyre og undslupne fåreflokke. Dette forhold har været medvirkende til at problematisere katten og nedgøre dens status som familiedyr.

Der har ved møder mellem Ministeriet, jægere, dyreværnsforeninger og andre aktører hersket bred enighed om, at der ikke findes kendte tilfælde af, at katte har angrebet mennesker og husdyr. Lov om mark- og vejfred afspejler i sin nuværende udformning således ikke den faktiske virkelighed, hvor ejerkatte er fredelige og ufarlige familiedyr, men derimod et gammeldags og til hver en tid forkert syn på katten.

At placere katten i et afsnit for sig, som tager udgangspunkt i den tamme kats rolle som et familiedyr, der kan komme på uanmeldt men ufarligt visit hos naboen, vil gøre loven tidssvarende, realistisk og højne kattens status.

2: Lovgivningen om tamme ejerkattes færden på anden mands grund bliver langt mere transparent, i det den ikke længere gemmes i små bidder i en lov, der rent praktisk ikke har meget med katte at gøre og heller ikke har katte som det primære fokus. At gøre lovgivningen transparent og nemt overskuelig vil oplagt modvirke både frustrationer og efterfølgende mulig selvtægt hos borgerne.

3: Borgerne vil i nabostridigheder om ejerkatte få klare og mere moderne retningslinjer at agere ud fra, som lov om mark- og vejfred har til formål at anvise en løsning på.

Målet med at ændre kattens retsstilling i lov om mark- og vejfred bør i sin enkelhed være at beskytte den tamme ejerkat mod overgreb, at højne kattens status i lovgivningsmæssig sammenhæng og at sikre både katteejere og deres omgivelser klare regler for kattehold og for mulighederne for at påklage brud på disse regler.

Forslag til udformningen af et separat afsnit om katte

I den nuværende lovs udformning fjernes ordet "katte" i alle paragraffer, hvor det står i dag. Kattene flyttes til et separat afsnit i loven; et afsnit der alene drejer sig om katte.

Det er vigtigt indledningsvis i det separate afsnit om katte at definere, at denne lov drejer sig om ejerkatte, i det tilgangen til at håndtere problemer med vildtlevende katte er beskrevet i Bekendtgørelse om indfangning og aflivning af herreløse katte med baggrund i dyreværnslovens bestemmelser. Procedure for optagelse af tilløbende, tamme katte, hvor ejer ikke er kendt, bør implementeres under Bekendtgørelse om indfangning og aflivning af herreløse katte.

Som indledende paragraf kan den nuværende lovs §14, stk. 3 indgå i det nye, separate afsnit, da det er vigtigt at signalere, at det ikke er tilladt at aflive fremmede ejerkatte, uanset at de opholder sig på ens grund. Der kan yderligere tillægges paragraffen, at en grundejer, der føler sig forulempet af en fremmed kat, har ret til at fjerne katten fra sin grund, uden dyret dog af den grund må udsættes for overlast.

Herefter skal der fokuseres på en række paragraffer, der anviser midler og metoder, der kan løse nabostridigheder på baggrund af omstrejfende ejerkatte. Den nuværende mangelfulde procedurebeskrivelse i forhold til at påklage naboens katts færden på ens grund er årsagen til de åbenbare frustrationer, som både ejere og "naboer" har givet udtryk for, når de søgte en løsning på et katteproblem i lov om mark- og vejfred, og dermed ledte efter både mennesker og dyrs retsstilling i disse tvister.

Hermed de tænkte grundpiller til de kommende paragraffer:

- Hvornår kan man klage over ejerkatte på sin grund (når de generer, skal beskrives nærmere)
- Til hvem skal man klage (ejer af katten/den formodede ejer, skal beskrives nærmere)
- Hvornår kan man anmelde ejerkatte på sin grund (hvis henvendelsen til ejeren af katten/den formodede ejer ikke hjælper, skal beskrives nærmere)
- Til hvem skal man anmelde (politiet, sagsgang med halsbånd etc., skal beskrives nærmere)
- Sanktioner (Progressivt stigende bøder ved gentagelse, skal beskrives nærmere)

Forslag til indhold til udarbejdelse af en procedure til at påklage en ejerkatts færden på borgerens grund, iflg. ovennævnte grundpiller:

Ejer skal adviseres skriftligt af forurettede om, at katten ikke må færdes på vedkommendes grund. Formularen til skriftlig advisering udskrives på FVM's hjemmeside. Samtidig skal katten fremlyses på FVM's hjemmeside.

Har ejer efter 30 dage fra adviseringen ikke fjernet katten, udfyldes en ny klageformular fra FVM's hjemmeside, som forurettede overdrager til ejer inden syv dage. Klages der ikke anden gang inden for syv dage, starter klageproceduren forfra.

Har ejer efter yderligere 30 dage fra 2. klage er overdraget endnu ikke fjernet katten, har forurettede syv dage til at anmode politiet om retten til optagelse af katten via en optagelsesbegæring på FVM's hjemmeside.

Politiet skal herefter give ejer skriftligt påbud om, at katten skal holdes på egen grund, da forurettede ellers har ret til at optage den på sin grund. Ved dokumenteret brud på dette påbud udstedes en bøde på 2000 kr. Samtidig skal forurettede modtage skriftlig tilladelse fra politiet til at måtte optage katten fra egen grund. Vejledning for selve optagelsen medsendes så man sikrer, at katten optages under dyreværnsmæssigt forsvarlige forhold.

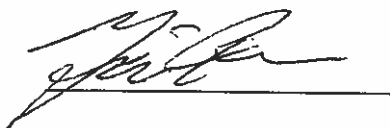
Inden katten optages af forurettede, skal vedkommende have en aftale med en dyrlæge eller et internat om indbringelse. Dyrlæge eller internat meddeler politiet, at katten er indbragt, og politiet udsteder bøden skriftligt til ejer med oplysning om, hvor katten er indbragt og den videre procedure. Henvender ejer sig ikke til dyrlæge eller internat inden syv dage fra indbringelsen, overtager dyrlæge eller internat ejerskabet og kan videreformidle eller aflive katten. Politiet afregner betaling for opstaldning, behandling og/eller aflivning med dyrlæge eller internat.

Hvis ejer ikke anerkender at være ejer af katten, skal vedkommende hurtigst muligt efter 1. klage anke klagen skriftligt til forurettede. Katten betragtes herefter som tilløber.

Forslag til procedure for optagelse af tamme tilløberkatte, hvor ejer ikke er kendt (implementeres under Bekendtgørelse om indfangning og aflivning af herreløse katte)

Borgeren skal fremlyse katten på FVM's hjemmeside og rekvirere et specielt fremlysningshalsbånd, som opfordrer en evt. ejer til at henvende sig. Er der ingen respons efter syv dage fra fremlysningsdatoen på FVM's hjemmeside, kan borgeren udfylde en optagelsesbegæring på FVM's hjemmeside og sende den til politiet, som responderer med en skriftlig tilladelse til optagelse af katten på egen grund samt vejledning for selve optagelsen. Herefter kan borgeren træffe aftale med en dyrlæge eller et internat om at indlevere katten, hvor dyrlæge eller internat skal gemme en kopi af tilladelsen til optagelsen, selv afsætte katten eller lade den aflive. Dyrlæge og internat er ikke forpligtede til at opstalde tilløberkatte og kan umiddelbart efter indbringelsen videreformidle eller aflive katten.

Brøndby, den 8. juli 2013.

Jørgen S. Petersen
Direktør, Inges Kattehjem

Inges Kattehjem
Ejbydalsvej 260
2600 Glostrup

Telefon: 22 30 10 61

Michael Christiansen
Direktør, Kattens Værn

Kattens Værn
Sandager 11
2605 Brøndby

Telefon: 27 89 25 88

Sorø 08.08.2013

Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
landbrugsloven@naturerhverv.dk

Vedr.: Forslag til Lov om ændring af mark- og vejfred

Foreningen Fair Dog, fremsender herved vores bemærkninger til forslaget om ændring af mark- og vejfred.

Indledningsvis vil vi bifalde ministerens arbejde, for en ændring af mark -og vejfredsloven, som længe har været forældet. Ligeledes synes foreningen særdeles godt om forslaget om, at hundene tages ud af mark-og vejfredsloven og over I hundeloven hvor de hører til.

Vi støtter forslaget om en øget strafferamme, for hundeejere ved optagelse af omstrejfende hunde, forudsat at der ikke er sket et uheld, som har forårsaget at hunden er løs og strejfer. Og foreningen mener, at der skal tages højde for disse faktorer.

Vi støtter forslaget om, at en dyreværns organisation/internat, kan bistå politiet i optagelse af dyrene og mener, at dette kan spare politiet for en del ressourcer, hvis der i fremtiden sker et tættere samarbejde med organisationerne/internaterne og gerne flere med faglig kompetencer omkring løse dyr og omgang med dyr.

Vi ser frem til ændringerne i hundelov og bistår gerne, med foreningens kompetencer og erfaringer.

Med Venlig Hilsen

Charlotte Andersson
Foreningen Fair Dog
Krøjerup Overdrev 25
4180 Sorø
Telefon 60194312
kontakt@fairdog.dk
www.fairdog.dk

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Naturerhvervstyrelsen

Fremsendes elektronisk til: landbrugsloven@naturerhverv.dk

9. august 2013

Høringssvar over forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred

Friluftsrådet fremsender hermed organisationens Høringssvar over forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred, vedrørende regler om aflivning af hunde, katte samt tamkaniner, samt retten til at kræve optagelsespenge.

Friluftsrådet hilser overordnet moderniseringen af mark- og vejfredsloven velkommen, og er tilfreds med, at det ikke længere er lovligt at skyde hunde, katte og tamkaniner, med mindre det er i nødværge.

Friluftsrådet vil dog igen påpege, at det formentlig ikke er en fyldestgørende løsning, at lade politiet være eneste instans der kan forestå nedskydning af strejfende hunde. Friluftsrådet har tidligere i forbindelse med den igangværende proces om ændring af Lov om mark- og vejfred sammen med Danmarks Jægerforbund, Danmarks Civile Hundeførerforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, Dansk Kennel Klub samt Landbrug & Fødevarer skrevet til fødevareministeren, for at påpege det uhenigtsmæssige i at ønsket om, at omstrejfende hunde fremover kun kan skydes af politiet. Friluftsrådet frygter, at politiet ikke har ressourcer til at prioritere denne type opgaver, hvorved der kan opstå uheldige situationer, hvor problemhunde vedbliver med at strejfe og udgøre en gene og risiko for andre. Friluftsrådet foreslår, sammen med de ovenfor nævnte organisationer, at det bør være en opgave for eksempelvis naturstyrelsens lokale enheder, at give tilladelse til nedskydning af omstrejfende hunde.

Med venlig hilsen

Christina Kaaber-Bühler
Politisk konsulent

Fra: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven
Sendt: 24. juli 2013 08:18
Til: Tina Prakash (NaturErhvervstyrelsen)
Emne: VS: Høringssvar til ændringer i Mark- og Vejfredsloven
Vedhæftede filer: Høringssvar fra KV og IK om ændring af MVF loven 090713.pdf

Med venlig hilsen

Astrid Nielsen

Studertermedhjælper
Økologi & Landbrugslov
Økologi

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

NaturErhvervstyrelsen

Nyropsgade 30, 1780 København V

Tlf.: +45 33 95 80 00

e-mail: mail@naturerhverv.dk

www.naturerhverv.dk

Fra: Michael Christiansen [<mailto:mc@kattens-vaern.dk>]

Sendt: 15. juli 2013 11:15

Til: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven

Emne: Høringssvar til ændringer i Mark- og Vejfredsloven

Hermed fremsendes fil med høringssvar til lov om ændringer af lov om Mark- og Vejfred.

Høringssvaret er et fælles svar fra landets to største specialforeninger for katte, Kattens Værn og Inges Kattehjem, med begge som underskrivere.

Med venlig hilsen
p.v. Kattens Værn og Inges Kattehjem

Michael Christiansen
Direktør for Kattens Værn

Høringssvar til "Høring over forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred (Ændring af reglerne om aflivning af hunde, katte og tamkaniner samt ophævelse af retten til at kræve optagelsespenge m.v.)"

Sagsnr. 13-6072-000003, TIPA – Økologi & Landbrugslov, udsendt 10. juni 2013.

Dyreværnsforeningerne Kattens Værn og Inges Kattehjem har sammen udfærdiget nærværende høringssvar. Foruden at begge foreninger indsender høringssvaret på egne vegne, er det videresendt til DOSO i sin helhed som arbejdsgrundlag for et høringssvar fra DOSO og de dermed tilknyttede foreninger og organisationer.

Indledende bemærkning om afgrænsning af målgruppen af katte

Lov om mark- og vejfred er en ufredslov, som har til formål at løse stridigheder mellem naboer. Den beskæftiger sig derfor udelukkende med katte, som har en ejer – ikke med tamme, herreløse katte eller vildtlevende (sky, ikke håndtamme) katte, som står uden for menneskers ejerskab. Denne sondring mellem ejerkatte og herreløse, vildtlevende katte foretages allerede af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri i "Høring over forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred (Ændring af reglerne om aflivning af hunde, katte og tamkaniner samt ophævelse af retten til at kræve optagelsespenge m.v.)" her: "Husdyr er ikke: Vildt, dvs. pattedyr og fugle, hvoraf der findes en vildtlevende ynglende bestand i landet".

Kommentarer til de for kattene vigtigste ændringer i loven

§14: En af ændringerne til lov om mark- og vejfred tilsiger, at katte ikke længere kan aflives af en vred nabo efter blot én advarsel til katteejeren. Det er glædeligt for kattene, at lovens §14 er blevet tilrettet.

§7: Desværre kan den vrøde nabo nu indfange katten og beholde den som gidsel, mens en passende løsesum forhandles, iflg. lovens §7. Katten bør ikke kunne tilbageholdes på ubestemt tid for at have besøgt naboens bed, som er den typiske årsag til ufred over ejerkattes færden naboer imellem. Det er ude af proportioner og derfor urimeligt. Til gengæld skambider katte hverken mennesker eller husdyr endsige forvolder skade på fast ejendom (bygninger, hegn etc.), som er de forhold, lov om mark- og vejfred beskæftiger sig med. Der er altså brug for at placere katten i sit eget separate afsnit i lov om mark- og vejfred, hvor man tager udgangspunkt i kattens faktiske liv blandt mennesker; at den kan være til gene på anden mands grund ved at grave i bede, jage fugle eller gå ind ad døren, men at den på ingen måde er til fare for mennesker eller husdyr.

Argumenter for indførelse af et separat afsnit om katte

1: Gennem alle år har det været en indlysende svaghed for kattens retsstilling, at den i lov om mark- og vejfred er blevet slået i hartkorn med uvane tyre og undslupne fåreflokke. Dette forhold har været medvirkende til at problematisere katten og nedgøre dens status som familiedyr.

Der har ved møder mellem Ministeriet, jægere, dyreværnsforeninger og andre aktører hersket bred enighed om, at der ikke findes kendte tilfælde af, at katte har angrebet mennesker og husdyr. Lov om mark- og vejfred afspejler i sin nuværende udformning således ikke den faktiske virkelighed, hvor ejerkatte er fredelige og ufarlige familiedyr, men derimod et gammeldags og til hver en tid forkert syn på katten.

At placere katten i et afsnit for sig, som tager udgangspunkt i den tamme kats rolle som et familiedyr, der kan komme på uanmeldt men ufarligt visit hos naboen, vil gøre loven tidssvarende, realistisk og højne kattens status.

2: Lovgivningen om tamme ejerkattes færden på anden mands grund bliver langt mere transparent, i det den ikke længere gemmes i små bidder i en lov, der rent praktisk ikke har meget med katte at gøre og heller ikke har katte som det primære fokus. At gøre lovgivningen transparent og nemt overskuelig vil oplagt modvirke både frustrationer og efterfølgende mulig selvtægt hos borgerne.

3: Borgerne vil i nabostridigheder om ejerkatte få klare og mere moderne retningslinjer at agere ud fra, som lov om mark- og vejfred har til formål at anvise en løsning på.

Målet med at ændre kattens retsstilling i lov om mark- og vejfred bør i sin enkelhed være at beskytte den tamme ejerkat mod overgreb, at højne kattens status i lovgivningsmæssig sammenhæng og at sikre både katteejere og deres omgivelser klare regler for kattehold og for mulighederne for at påklage brud på disse regler.

Forslag til udformningen af et separat afsnit om katte

I den nuværende lovs udformning fjernes ordet "katte" i alle paragraffer, hvor det står i dag. Kattene flyttes til et separat afsnit i loven; et afsnit der alene drejer sig om katte.

Det er vigtigt indledningsvis i det separate afsnit om katte at definere, at denne lov drejer sig om ejerkatte, i det tilgangen til at håndtere problemer med vildtlevende katte er beskrevet i Bekendtgørelse om indfangning og aflivning af herreløse katte med baggrund i dyreværnslovens bestemmelser. Procedure for optagelse af tilløbende, tamme katte, hvor ejer ikke er kendt, bør implementeres under Bekendtgørelse om indfangning og aflivning af herreløse katte.

Som indledende paragraf kan den nuværende lovs §14, stk. 3 indgå i det nye, separate afsnit, da det er vigtigt at signalere, at det ikke er tilladt at aflive fremmede ejerkatte, uanset at de opholder sig på ens grund. Der kan yderligere tilføjes paragraffen, at en grundejer, der føler sig forulempet af en fremmed kat, har ret til at fjerne katten fra sin grund, uden dyret dog af den grund må udsættes for overlast.

Herefter skal der fokuseres på en række paragraffer, der anviser midler og metoder, der kan løse nabostridigheder på baggrund af omstrejfende ejerkatte. Den nuværende mangelfulde procedurebeskrivelse i forhold til at påklage naboens katts færden på ens grund er årsagen til de åbenbare frustrationer, som både ejere og "naboer" har givet udtryk for, når de søgte en løsning på et katteproblem i lov om mark- og vejfred, og dermed ledte efter både mennesker og dyrs retsstilling i disse tvister.

Hermed de tænkte grundpiller til de kommende paragraffer:

- Hvornår kan man klage over ejerkatte på sin grund (når de generer, skal beskrives nærmere)
- Til hvem skal man klage (ejer af katten/den formodede ejer, skal beskrives nærmere)
- Hvornår kan man anmelde ejerkatte på sin grund (hvis henvendelsen til ejeren af katten/den formodede ejer ikke hjælper, skal beskrives nærmere)
- Til hvem skal man anmelde (politiet, sagsgang med halsbånd etc., skal beskrives nærmere)
- Sanktioner (Progressivt stigende bøder ved gentagelse, skal beskrives nærmere)

Forslag til indhold til udarbejdelse af en procedure til at påklage en ejerkatts færden på borgerens grund, iflg. ovennævnte grundpiller:

Ejer skal adviseres skriftligt af forurettede om, at katten ikke må færdes på vedkommendes grund. Formularen til skriftlig advisering udskrives på FVM's hjemmeside. Samtidig skal katten fremlyses på FVM's hjemmeside.

Har ejer efter 30 dage fra adviseringen ikke fjernet katten, udfyldes en ny klageformular fra FVM's hjemmeside, som forurettede overdrager til ejer inden syv dage. Klages der ikke anden gang inden for syv dage, starter klageproceduren forfra.

Har ejer efter yderligere 30 dage fra 2. klage er overdraget endnu ikke fjernet katten, har forurettede syv dage til at anmode politiet om retten til optagelse af katten via en optagelsesbegæring på FVM's hjemmeside.

Politiet skal herefter give ejer skriftligt påbud om, at katten skal holdes på egen grund, da forurettede ellers har ret til at optage den på sin grund. Ved dokumenteret brud på dette påbud udstedes en bøde på 2000 kr. Samtidig skal forurettede modtage skriftlig tilladelse fra politiet til at måtte optage katten fra egen grund. Vejledning for selve optagelsen medsendes så man sikrer, at katten optages under dyreværnsmæssigt forsvarlige forhold.

Inden katten optages af forurettede, skal vedkommende have en aftale med en dyrlæge eller et internat om indbringelse. Dyrlæge eller internat meddeler politiet, at katten er indbragt, og politiet udsteder bøden skriftligt til ejer med oplysning om, hvor katten er indbragt og den videre procedure. Henvender ejer sig ikke til dyrlæge eller internat inden syv dage fra indbringelsen, overtager dyrlæge eller internat ejerskabet og kan videreformidle eller aflive katten. Politiet afregner betaling for opstaldning, behandling og/eller aflivning med dyrlæge eller internat.

Hvis ejer ikke anerkender at være ejer af katten, skal vedkommende hurtigst muligt efter 1. klage anke klagen skriftligt til forurettede. Katten betragtes herefter som tilløber.

Forslag til procedure for optagelse af tamme tilløberkatte, hvor ejer ikke er kendt (implementeres under Bekendtgørelse om indfangning og aflivning af herreløse katte)

Borgeren skal fremlyse katten på FVM's hjemmeside og rekvirere et specielt fremlysningshalsbånd, som opfordrer en evt. ejer til at henvende sig. Er der ingen respons efter syv dage fra fremlysningsdatoen på FVM's hjemmeside, kan borgeren udfylde en optagelsesbegæring på FVM's hjemmeside og sende den til politiet, som responderer med en skriftlig tilladelse til optagelse af katten på egen grund samt vejledning for selve optagelsen. Herefter kan borgeren træffe aftale med en dyrlæge eller et internat om at indlevere katten, hvor dyrlæge eller internat skal gemme en kopi af tilladelsen til optagelsen, selv afsætte katten eller lade den aflive. Dyrlæge og internat er ikke forpligtede til at opstalde tilløberkatte og kan umiddelbart efter indbringelsen videreformidle eller aflive katten.

Brøndby, den 8. juli 2013.

Jørgen S. Petersen
Direktør, Inges Kattehjem

Inges Kattehjem
Ejbydalsvej 260
2600 Glostrup

Telefon: 22 30 10 61

Michael Christiansen
Direktør, Kattens Værn

Kattens Værn
Sandager 11
2605 Brøndby

Telefon: 27 89 25 88

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
NaturErhvervstyrelsen
Økologi og Landbrugslov
landbrugsloven@naturerhverv.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T -45 3339 4000
F -45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Vedr.: Høring over forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred

Landbrug & Fødevarer har fået ovenstående i høring med frist for bemærkninger den 9. august 2013 og har følgende bemærkninger:

Generelt

Generelt er Landbrug & Fødevarer meget betænkelige ved, at muligheden for at aflive hunde, katte og tamkaniner i tilfælde, hvor de gentagne gange har strejftet og generet naboer m.v. afskaffes. Organisationen finder, at de nye bestemmelser i loven om optagelse og bøde ikke vil være tilstrækkelige til at løse problemerne med strejfende dyr (se senere i dette høringssvar for uddybning) og vil kraftigt opfordre til at bestemmelserne genovervejes.

Landbrug & Fødevarer skal i den forbindelse henvise til brev af 12. april, der blev fremsendt til Fødevareminister Mette Gjerskov fra Danmarks Civile Hundeførerforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, Dansk Kennelklub, Friluftsrådet, Danmarks Jægerforbund og Landbrug & Fødevarer, hvori det foreslås, at muligheden for at aflive strejfende dyr opretholdes, men at der skal foreligge en forudgående myndighedsgodkendelse heraf.

Landbrug & Fødevarer skal i den forbindelse henvise til evalueringen af mark- og vejfredsloven i 2004, hvor man konkluderede, at bestemmelserne om netop aflivning af strejfende katte og hunde havde en betydelig præventiv effekt og derfor blev opretholdt i uændret. Endvidere blev det efter Dyreetisk Råd havde afgivet sin udtalelse om katte, ligeledes i 2004, vurderet af Fødevareministeriet, at der ikke var nogen grund til at ændre bestemmelserne i mark- og vejfredslovens § 14 om aflivning, da loven i praksis ikke gav anledning til problemer.

De foreslåede ændringer af loven er således i modstrid med ovennævnte evaluering samt Fødevareministeriets tidligere holdning, hvilket forekommer uhensigtsmæssigt, idet der efter Landbrug & Fødevarers opfattelse ikke er fremkommet nye oplysninger eller situationer, der fordrer en ændring af loven.

Af det udsendte høringmateriale fremgår det endvidere, at et af formålene med lovændringen er, at bestemmelser om hunde tages ud af mark- og vejfredsloven og føres over i hundeloven.

Landbrug & Fødevarer har som udgangspunkt ikke nogen bemærkninger til denne flytning, men skal på det kraftigste opfordre til, at de centrale regler i mark- og vejfredsloven bliver videreført i den nye forslag til hundelov.

Landbrug & Fødevarer skal dog påpege, at det forekommer uheldigt, at man har sendt mark- og vejfredsloven i høring med en række ændringer af reglerne vedr. hunde, men at man ikke samtidig har sendt forslag til hundeloven i høring. Selvom der i høringssvaret vedr. mark- og vejfredsloven tilkendegives en række hensigter i forbindelse med den nye hundelov, er det meget problematisk,

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 148 milliarder kroner årligt og med 183.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksport erhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervet: bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

at det ikke er muligt at se, hvordan denne lov tænkes udfærdiget. Nedenstående bemærkninger skal således ses i lyset af dette, og der vil kunne komme yderligere bemærkninger, når organisationen får mulighed for at se det nye udkast til hundelov.

I lyset af ovenstående forekommer det uklart, hvad status fremover vil være i forbindelse med aflivning af hunde i situationer med nødværge. I de indledende lovbemærkninger (høringsmaterialets side 3) står der, at *"det vil fortsat også være tilladt at skyde eller på anden måde aflive hunde, katte og tamkaniner, der angriber andre husdyr eller fremkalder nærtiggende fare for person eller ejendom"*.

Da hunde fremover ikke skal være omfattet af mark- og vejfredsloven er forståelsen af ovenstående uklar. Landbrug & Fødevarer skal derfor på det kraftigste opfordre til, at bestemmelserne om aflivning i forbindelse med nødværge i tilfælde, hvor hunde angriber husdyr eller på anden måde er til fare, opretholdes i enten mark- og vejfredsloven eller videreføres i hundeloven.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser:

Nedenstående bemærkninger knytter sig til gennemgangen af ændringer i lovbemærkningernes kapitel 3.2.

Afsnit 3.2.1: Fjerne muligheden for at aflive omstrefjende hunde, katte og tamkaniner

Landbrug & Fødevarer skal på det kraftigste opfordre til, at muligheden for at aflive omstrefjende hunde, katte og tamkaniner opretholdes.

Bestemmelserne har væsentlig præventiv effekt, da det i mange tilfælde vil være den eneste mulighed lodsejere, der gentagne gange generes af et strejfende dyr, har for at lægge pres på dyrets ejere, således at de overholder mark- og vejfredslovens § 1, der tilsiger, at enhver er pligtig til at holde sine husdyr på sit eget.

I tilfældet med strejfende hunde kan der være et problem i forhold til husdyr - specielt geder og får. Her er skambidning af gedekid og lam et væsentligt problem. På mange naturarealer, herunder statens, er der adgang for offentligheden i indhegningerne, hvilket giver problemer, når folk medtager løsgående hunde. Hunde er også et problem i forhold til vildt. Dels er det et dyrevelfærdsmæssigt problem, når hunde skambider vilde dyr, dels er det til gene for jagtinteresser, da opskræmning og skambidning medfører dårligere vilkår for jagten.

Løse hunde udgør endvidere problemer for nogle lodsejere, som skal sikre, at alle gæster på ejendommene kan færdes trygt og sikkert på mark- og skovveje. I den sammenhæng er det et problem, at nogle turgæster bliver forulempet af andres løse hunde. Generelt er det oplevelsen blandt lodsejere, at stadig færre respekterer eller er bekendt med regler om, at hunde skal føres i snor, hvorfor det er afgørende, at der lovgivningsmæssigt er gode muligheder for at håndhæve reglerne.

For så vidt angår katte, er de at betragte som et ikke-hjemmehørende rovdyr i den danske natur. Katte kan derfor have stor betydning for blandt andet fuglevildt i landbrugslandet ligesom de kan udgøre stor gene i haver og ved landbrugsejendomme. Landbrug & Fødevarer er således ikke enige i bemærkningerne på side 8 om, at katte alene er en irritation.

Landbrug & Fødevarer vil derfor igen både, hvad angår katte og hunde henvise til brevet af 12. april 2013 fra Danmarks Civile Hundeførerforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening,

Dansk Kennelklub, Friluftsrådet, Danmarks Jægerforbund og Landbrug & Fødevarer og påpege det hensigtsmæssige i en model, hvor aflivning kan ske efter forudgående tilladelse fra relevant myndighed. På denne måde opretholdes den præventive effekt, samtidig med, at det sikres, at aflivningen vil være i overensstemmelse med gældende lovgivning.

3.2.2 Fjerne muligheden for at kræve at dyrets besidder skal betale et beløb for at få udleveret det omstrejfende dyr (optagelsespenge) samt godtgørelse for foder og pasning.

Selvom muligheden for at kræve optagelsespenge kun anvendes i dag i meget lille omfang, finder Landbrug & Fødevarer, at bestemmelsen bør opretholdes, da det ellers vil være helt omkostningsfrit for ejer af et strejfende dyr at lade dyret optage af naboer eller lign.

3.2.3 Mulighed for at straffe besidderen med bøde uanset at et omstrejfende dyr er søgt optaget

Landbrug & Fødevarer anerkender de foreslåede ændringer, hvorefter det skal være muligt at straffe besidderen af et strejfende husdyr med bøde uanset, at dyret er søgt optaget eller ej. Formålet med bestemmelsen er præventiv forhold til at få besiddere af husdyr til at overholde lovens § 1 om at holde deres dyr på egen grund.

Det vil dog rent praktisk være problematisk ved fx en strejfende kat at vide, hvem der er ejer og derved skal straffes med bøde og herefter bevise, at katten har været til væsentlig gene. På denne baggrund er det Landbrug & Fødevarers opfattelse, at man som lodsejer, der generes af omstrejfende katte eller tamkaniner, stilles stort set uden mulighed for reelt at agere på en sådan måde, at husdyret fremover holdes på egen grund.

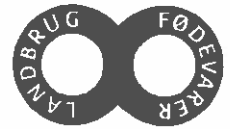
Dertil kommer, at der med det nye lovforslag indføres en væsentlighedskriterie, således, at dyrene fremover skal være til "væsentlig" gene. Det bør fremgå langt mere tydeligt at loven, hvad der forstås ved væsentlig, gene og der bør tages højde for, at "væsentlig" ofte vil opfattes meget forskelligt af den forurettede part og den part, der lader sin kat strejfe i modstrid med lovens § 1. I forbindelse med katte fremgår det endvidere af lovbemærkningers side 8, at katte efter Fødevarerministeriets opfattelse alene er til irritation. I den forbindelse kan man frygte, at katte kun i meget sjældne tilfælde vil vurderes at være til "væsentlig" gene.

Det bør også fremgå tydeligt, hvor en lodsejer, der generes af fx en kat, skal henvende sig for at få kattens ejer idømt en bøde efter loven § 13. Dette fremgår ikke tydeligt af lovbemærkningerne og kan derfor være med til, at der aldrig bliver rejst bødekra.

Da man med de foreslåede ændringer forestiller sig, at muligheden for bødestraf vil have den nødvendige præventive virkning, må det formodes, at der fremover vil ligge en væsentlig opgave hos fx politiet med at efterforske disse sager og udskrive bøder. Landbrug & Fødevarer finder i den sammenhæng, at det kan virke problematisk, at politiet skal afsætte ressourcer til sådanne sager og skal derfor tillade sig at spørge til Justitsministeriets holdning til, at bødestraf fremover er eneste præventive redskab.

3.2.4 Samlet regulering af hunde

Landbrug & Fødevarer skal henvise til de indledende bemærkninger i dette høringssvar vedr. forholdet mellem mark- og vejfredsloven og hundeloven.

I forbindelse med de nye bestemmelser i hundeloven, foreslås der en hjemmel til, at politiet, evt. via en tredjepart fx et dyreinternat, kan optage omstrejvende hunde. Landbrug & Fødevarer vil ikke specifikt tage stilling til disse bestemmelser, da det pågældende lovforslag ikke endnu er fremsat, men skal overordnet set påpege, at det forekommer problematisk, hvis det er tanken, at tredjepart, der ikke er en myndighed, skal have adgang til private arealer. Herudover vil det, ligesom i forbindelse med bødestraf, være et spørgsmål om, hvorvidt politiet har ressourcer til at behandle disse sager.

Øvrige bemærkninger

Landbrug & Fødevarer er bekendt med, at Danmarks Jægerforbund overfor NaturErhvervsstyrelsen har påpeget en række juridiske og fagligt faktuelle fejl i det foreliggende lovforslag. Landbrug & Fødevarer skal derfor på det kraftigste opfordre til, at disse bemærkninger indarbejdes i det videre lovarbejde.

Afslutningsvis skal Landbrug & Fødevarer understrege, at ønsket om at opretholde mulighederne i mark- og vejfredslovens § 14, bunder i behovet for præventive foranstaltninger, således at man som lodsejer har en reel mulighed for at blive fri for gener forårsaget af andre menneskers husdyr, der gives lov til at strejfe i modstrid med lovens formål. Gennemføres de planlagte ændringer fratages en lodsejer reelt muligheden for at kunne forsvare sine rettigheder.

Med venlig hilsen

Karen Post
Chefkonsulent

Vand og Natur

D 33 39 46 52
M 22 99 84 83
E kpo@lf.dk

Fra: claus pedersen [mailto:faetterclaus@yahoo.dk]

Sendt: 14. juni 2013 22:12

Til: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven

Emne: hundeloven

Hvad så når en strejfende hund angriber/jagter harekillinger, rålam, fasankyllinger, eller andre normalt vildt levende dyr? skal man så bare se på uden at gøre noget? henviser til den sætning der siger: "der angriber andre husdyr eller fremkalder nærliggende fare for person eller ejendom." Vildtarter er vel ikke "ejendom", selv om de befinder sig på egne marker/jagtområder?

At man ikke heller må skyde katte der strejfer, på trods af advarsler herom, virker uovervejet. Der lever omkring 500.000 vildkatte i Danmark. Disse formerer sig hastigt, og lægger et stadig større pres på flere af vores naturligt forekommende vildtarter. Det går bl.a. ud over fuglevildtets yngel. Ligeledes består kattenes føde også af de samme dyr, som flere af vores naturligt forekommende vildtarter lever af. Derved risikerer man at fortrænge naturligt forekommende vildtarter fra større områder, da katten ikke har nogen naturlig fjende, og uhindret kan sprede sig, uden mulighed for at blive begrænset.

"Lovens § 13 giver mulighed for at straffe besidderen af et omstrejfende dyr med bøde, hvis dyret forgæves er forsøgt optaget. Et tidligere optagelsesforsøg er ikke tilstrækkeligt."

Det kan være svært at blive enige om, hvornår man har forsøgt at optage et dyr. Er det når man har forsøgt at kalde dyret til sig? opstillet fælde? og hvis fælde, hvor mange dage er så rimeligt?

"Det foreslås desuden, at besidderen af et omstrejfende husdyr, der er til væsentlig gene, kan straffes med bøde uanset, om det omstrejfende husdyr kan optages eller ej, så det ikke længere er en betingelse for at straffe besidderen med bøde, at dyret forgæves er forsøgt optaget."

Det kan være særdeles svært at finde ejeren til en hund der jager for sig selv i en skov eller i et område. Ligeledes kan man meget sjældent kalde en fremmed hund til sig i en situation, hvor den strejfer eller jager på egen hånd. Og selv om man ikke kan indfange dyret, og ved hvem ejeren er, så er en påstand om det pågældende husdyrs gene, vel ikke nok til at udskrive en bøde til ejeren? Der skal beviser til hvis retssystemet skal fungerer? Hvordan har man tænkt sig at den paragraf skal kunne effektueres? Politiets resourcer rækker ikke til at rykke ud hver gang der bliver ringet om observationer om omstrejfende husdyr.

Der er, efter min overbevisning, ikke taget højde for de menneskelige og vildtets omkostninger, ved omstrejfende husdyr.

Claus Pedersen

Fra: Helle Johannsen [mailto:fiv.helle@pc.dk]

Sendt: 21. juni 2013 07:24

Til: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven

Emne: Ændring af loven om vej og markfred

Som jeg læser forslaget til ændring af loven om vej og markfred, er ændringen mere myntet på bymæssing bebyggelse end i landområder.

Loven er bl. a. til for at beskytte vildt og dyr på græs (får, køer, heste), som ikke kan komme væk fra hunde som angriber dem p.g.a. hegnet, og børn og voksne på tur i naturen.

Problemer med vej og markfred handler meget om skambidte eller aflivede dyr, men også om at undgå at børn og / eller motionsløbere og andre bliver bidt af hunde, der ikke er under kontrol.

Problemet er ikke lille og skal tages alvorligt. Hundeejere har tit et temmelig egoistisk syn på deres hundes adfærd, og det skal derfor være strafbart ikke at have styr på sin hund i det offentlige rum.

Hunde der angriber f.eks. får på græs er ofte strejfende hunde fra området, som kommer igen, og som kan være svære at finde. At kunne skyde dem på fersk gerning, er ofte den eneste måde at stoppe det på.

At hunde angriber andre hunde er tit en anden sag, men dog ikke så alvorlig som hvis et barn/ en person bliver skambidt.

MVH

Helle Johannsen

dyrlæge

Fra: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven
Sendt: 7. august 2013 14:34
Til: Økologi (NaturErhvervstyrelsen)
Emne: VS: Ændring af lov om mark- og vejfred
Vedhæftede filer: Ændring af mark- og vejfredsloven.pdf; 1 Skriv Eva jensen, Hegnssynet Vejen.pdf; 2 Skriv Chr. Rasmussen.pdf; 3 Sognefogeder.pdf; 4 Vejledning vedr loven.pdf; 5 Loven kap 1, 2, 7 og 8.pdf; 6 Modeleksempel.pdf; 7 Hegn og fred for jorde i Danmark.pdf

Fra: Erik Engvang [<mailto:hansen@post12.tele.dk>]
Sendt: 6. august 2013 10:41
Til: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven
Cc: Tina Prakash (NaturErhvervstyrelsen)
Emne: Ændring af lov om mark- og vejfred

På vegne af Holger Engvang fremsendes hermed bemærninger og forslag vedr. ændring af lov om mark- og vejfred.

Henvendelse vedr. her fremsendte bedes rettet til:

Holger Engvang
Rølkjær 19D
Askov
6600 Vejen

tlf.: 75365820

Venlig hilsen

Erik Engvang
Præstedalsvej 5,
Hørning,
8960 Randers SØ

86494619 /20116619

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
NaturErhverv
Nyropsgade 30
1780 København V

Vedr. forslag om ændring af mark- og vejfredsloven

Der henvises bl.a. til brev af 10. juni 2013 fremsendt af Tina Prakash. (sagsnr.: 13-6072-000003 TIPA – Okologi)

Mit erfaringsgrundlag for udtalelser i forbindelse med ændringen er:

- Sognefoged 1963 – 1973 i Malt Sogn, 6600 Vejen.
- Hegnsynsformand og vurderingsformand i henhold til Loven om Mark- og Vejfred, 1982 – 1998 i Vejen Kommune.
- Sekretær i Foreningen af Hegnsynsformænd, 1986 – 1994, og æresmedlem i foreningen.
- Rådgiver for foreningens medlemmer vedrørende Mark- og Vejfredsloven fra 1987 og nuværende. Har skrevet mange artikler i foreningsbladet "Ret og Skel" samt givet utallige vejledninger til interesserede i hele landet, -herunder advokater og politimester. Har desuden medvirket i adskillige interviews i radio og TV om emnet.

Bemærkninger til forslag om ændring af mark- og vejfredsloven.

Med henvisning til høringsmaterialet til ændring af mark- og vejfredsloven skal jeg her komme med følgende bemærkninger / ændringsforslag:

- Af høringsmaterialet er det svært at se, om opdelingen i kapitler opretholdes. Det er dog min overbevisning, at det er vigtigt, at opdelingen i kapitler opretholdes for at give mulighed for at bevare overblikket. Vurderingsmænd jf. mark- og vejfred har alene til opgave at vurdere en skade i henhold til loven, og her er det kun kapitel I – II – VII – VIII som anvendes. **Det vil således være praktisk at fortsætte med opdeling i kapitler**, således vurderingsmænd tydeligt kan se, at lovens bestemmelser i kapitler III – IV – V – VI **ikke** benyttes ved vurderinger. (se bilag 5)
- Nuværende lovs § 7 stk 3 omhandler bl.a. betaling i forbindelse med udlevering af optagne dyr. Her nævnes, at sikkerhedsstillelse kan ske hos vurderingsmændenes formand, der fastsætter dennes art og størrelse, såfremt enighed herom ikke kan opnås mellem parterne. Lovens formulering herom synes ulogisk, idet vurderingsmændene ikke vil være involveret ved optagelse af husdyr. Sikkerhedsstillelse hos vurderingsmænd er uden behov, og sætningen kan derfor undværes.

- I loven anvendes begrebet "sognefoged" flere steder. Sognefogeder er efterhånden kun et embede på mindre øer, og derfor er benævnelsen uaktuel. Ordene: *sognefogeden*, *hvis en sådan findes*, *ellers politiet* bør erstattes med benævnelsen: *politimyndighed*. Alle steder i loven bør der rettes til "politimyndigheden", idet sognefogeden også har denne politimyndighed. (se bilag 3)
- §2: Her bør anvendes formuleringen: Det objektive ansvar.
Begrundelse: Som vurderingsmand og andre brugere af loven vil det være særdeles nødvendigt at kende forskel på objektivt ansvar og culpa-ansvar (se §26).
- Kapitel V, Tøjring og græsning m.v.: I hele kap. V bør forhold, der vedrører tøjring slettes, idet ordet tøjring er uaktuel og ordet græsning er dækkende. (Ændringer er aktuel i §15, stk 2 og §16, stk 1 og 3!).
- §15, stk 2: Tyrer over 1½ år bør ændres til 1 år.
- §18: Ønsker nogen at fremsætte erstatningskrav i henhold til § 3, stk 1, skal han **senest 7 dage** efter, at skaden er blevet ham bekendt, begære den vurderet af de i § 21 nævnte vurderingsmænd.
Begrundelse: De nuværende inden 3 dage kan give problemer i forbindelse med helligdage (f.eks. påske). Senest 7 dage vil være rimeligt, idet der således er mulighed for, at besidderen af skadevoldende dyr kan kontakte forsikringselskabet og måske dermed undgå en vurderingssag.
- §26, stk 1: Der kan foreslås følgende formulering: Vurderingsforretningen, der vil være at afholde snarest muligt, efter at begæring herom er fremsat, foretages af formanden og en af denne tilkaldt vurderingsmand. Ved formandens forfald på grund af f.eks. inhabilitet / sygdom kan han overlade sin opgave til vurderingsmanden således, at hans personlige suppleant varetager vurderingsmandens opgaver. Vurderingsformanden kan under hensyn til skadens omfang i ganske særlige tilfælde bestemme, at alle tre vurderingsmænd skal deltage i forretningen. Vurderingsformanden kan tilkalde sagkyndig bistand. Vurderingsmændene fastsætter det den sagkyndige tilkommende vederlag, der henregnes til sagens omkostninger.
Begrundelse: Det er særdeles uheldigt, at en personlig suppleant, som er ukendt med forretningsgangen, skal overtage formandens opgaver. Omtalte ændring vil præcisere forholdet og klart medføre en bedre vurderingsforretning. Der er yderst sjældent brug for 3 vurderingsmænd, og det ekstra vederlag forøger i de fleste tilfælde kun omkostningerne. Min erfaring er, at der for ofte bruges 3 vurderingsmænd til en vurderingsforretning. Den nye tekst vil være til nyttig overvejelse. Det vil være mere hensigtsmæssigt med mulighed for at kunne tilkalde sagkyndig bistand, da mange vurderingsmænd som følge af for få sager ikke opnår tilstrækkelig erfaring. (§26, stk 4 culpa = skyld)
- §28: For afholdelse af vurderingsforretning tilkommer der formanden et vederlag på 750 kr og vurderingsmanden 500 kr gældende for år 2013. Vederlaget ændres i takt med løn og prisudvikling hvert år.
- Hovedelementerne i loven synes at være OK. Lovens navn er dog misvisende. Når man støder på loven, forstår man ikke meningen, og hvad den omhandler. Utallige gange har jeg måttet bruge tid på at forklare, hvad loven drejer sig om. En ændring af lovens navn vil således være en særdeles god oplysning i forbindelse med brug af loven. Lovens navn kan derfor foreslås ændret til "**Loven om husdyransvar og grundejerfred**". Se bilag 7. Denne historie forklarer bl.a., hvorfor den hedder Mark- og vejfredsloven.

Det er godt, at man vil bevare denne "gamle" lov, -og med aktuelle justeringer vil den blive mere brugelig og lettere at forstå. Den bliver tidssvarende.

Skulle der være behov for yderligere uddybning af ovenstående står jeg gerne til rådighed.

Venlig hilsen

Rådgiver for vurderingsmænd

Holger Engvang

Rølkjær 19D

Askov

6600 Vejen

Tlf. 75365820

Bilag:

1. Skrivelse fra Hegnssynet for Vejen Kommune v/ Eva Jensen, sekretær
2. Skrivelse fra Chr. Rasmussen, Dramstrup
3. Oversigt over sognefogeddistrikter
4. Kopi af Vejledning vedr. Mark- og Vejfredsloven udarbejdet af Holger Engvang
5. Nuværende lovs kapitel I, II, VII og VIII (Kap. III, IV, V og VI bruges ikke)
6. Kopi af modeksempel for protokol med huskeregler og supplerende bemærkninger udarbejdet af Holger Engvang
7. Artikel i "Ret og Skel" om lovens historie

HEGNSSYNET for Vejen Kommune

v/formand Benny Pedersen, Rolighedsvej 7, 6670 Holsted

Sekretær: Eva Jensen, Rådhuspassagen 3, 6600 Vejen – Tlf. 79 96 60 67

Foreningen af Hegnsyn i Danmark

Dato: 03.07.2013

J.nr.: 08/7885

Mark- og vejfred

Oplægget til foreningens hjemmeside, udarbejdet af Holger Engvang, har jeg gennemlæst og fundet som en særdeles nødvendig orientering for både hegnsynssekretærer og vurderingsmænd i forbindelse med en vurderingsforretning, erfarne som uerfarne. Alle spørgsmål er dækket ind, intet kan undlades.

Udover at være tilgængelig på hjemmesiden, anbefales det, at oplægget også udgives som et tema i forbindelse med udgivelse af foreningens udmærkede blad "Ret & Skel", gerne i et særskilt hæfte, så hegnsynssekretærer og vurderingsmænd har et egentligt hæfte vedr. mark- og vejfred. Her skal også tænkes på aldersgrænsen for vurderingsmænd, som nu kan være over 70 år.

Det er vigtigt, at der ikke rettes i den tekst Holger Engvang har udarbejdet. Det anbefales, at teksten, forinden trykning og udgivelse på hjemmesiden, fremsendes til Holger Engvang til korrekturlæsning.

Endelig vil det være på sin plads at afslutte hæftet med historien om mark- og vejfred.

Holger Engvang har stor erfaring indenfor området, idet han fra 1963-1973 var sognefoged, og i 16 år - indtil 1998 vurderingsmand og i den sammenhæng haft en del mark- og vejfredssager.

Holger Engvang er nu rådgiver for medlemmerne i foreningen, og har været det i 25 år.

Med venlig hilsen

Eva Jensen
Hegnssynssekretær

②
VURDERINGS =
formand
1/2

Se er fortaget meget bredt
til at besvare/kommentere yderligere
spørgsmål.

Vi "Foreningen af Hestegæstgæstnerne"
har Holger Engvang, Møltvej 57
Åskov, 6000 Vægen tlf. 7550 5820
tilbudt sin ekspertise i de tilfælde,
hvor vi vurderingsformænd føler os på
"tynd is".

Slutkommentar: Vi modtager en del
henvendelser - personlige/telefoniske - praktisk
der "som af uskyldig videnhed ønsker
udløst en sag begrundet i lov om mark-
og vejret, som vi må afvise p.g.a. manglende
kompetence. Jeg er så privilegeret at
have deltaget i mange årsmøder, hvor
Holger Engvang ~~har~~ har videregør-
midlet sin store viden på området
til os andre deltagere.

med venlig hilsen

Til: Bodil Skner

På baggrund af fremsendt forespørgsel
vedr. lov om mark- og vejret kan jeg
oplyse følgende:

Ingen sager i årene 1977-1998-1999
og 2000.

For at give et retvisende billede
af hvad vi "går og laver" suppleres
med følgende:

- I. 9/3 1995: Heste på gressplæne og i kornmark
 - II. 21/8 1984: Køer i kornmark
 - III. 13/5 1976: Alagsforhold på fæld i de fælles markvej.
 - IV. 25/9 1975: Kvier i røemark
 - V. 20/9 1989: Kvier på afløstet korn
 - VI. 25/6 1988: Kvier i kornmark
- Overnævnte sager ÷ III er refereret til § 5 stk 1 i lov om mark- og vejret

Bilag

Fudbyggere Sebare 2. kvart. 2013
Oplyst Sejm Bibliotek

Til Holger Engvang,

Vi kan oplyse, at der findes 17 sognefogeddistrikter og at der i øjeblikket er 16 sognefogeder.

Listen over distrikter er:

1839 { Byrum, Læsø,
Vesterø Nord, Læsø,
Mats Øst, Læsø,

123 Femø,

424 Fejø,

348 Sejersø,

846 Orø,

176 Endelave

169 Anholt

37 Askø,

114 Avernakø,

32 Bjørnø,

101 Lyø,

64 Drejø,

109 Tunø,

3 Hirsholmene ?

202 Strynø

RIGSPOLITIET
Politiværelse 34
1720 København S
11 15 38 00
B
2/2 2013

Med venlig hilsen,
Thomas Kristensen,

Kommunikationsrådgiver i Rigspolitiet

ialt 4627

Fudbyggere i DK:

5.605531 -
heraf omfælte } 4627 -
der

Holger Engvang's første oplæg til ny hjemmeside: WWW.hegnsyn.dk

Vejledning vedr. :

Mark- og Vejfredsloven

(hele loven findes på hjemmesiden under "Love")

Alene kapitlerne I, II, V og VIII vedrører vurderingsforretninger, hvorfor kapitlerne III, IV, V og VI ikke omtales her.

Det drejer sig om:

Husdyransvar og grundejerfred

Kapitel I

§1: Enhver er pligtig til på alle årets tider at holde sine husdyr på sit eget.

Husdyr omfattet af loven: F.eks. nyttedyr i landbruget som heste, kvæg, svin, får, geder og fjerkræ samt visse kæledyr som hunde, katte, marsvin og lignende. Desuden omfatter loven pelsdyr opdrættet i fangenskab samt tamkaniner. Pelsdyr omfatter ræve, vaskebjørne, stinkdyr, sølvgrævlinge, oppussum (pungrotte), mårdyr herunder mink, zobel og ildere samt andre kødædende pelsdyr såvel som sumpbævere og chinchilla. Vildt der opdrættes i menneskelig varetægt, såsom rådyr, dådyr, fasaner m.v. betragtes generelt som husdyr og er dermed også omfattet af loven.

Husdyr ikke omfattet af loven: Vildt, d.v.s. pattedyr og fugle, hvoraf der findes en vildtlevende ynglende bestand i landet. Vildt (også pelsdyr) opdrættet i fangenskab og som er undsluppet og ikke er indfanget inden 2 måneder. Ulve er ikke omfattet af loven. Dyr i cirkus og zoologiske haver m.v. falder også uden for husdyrbegrebet i mark- og vejfredsloven.

(se også §1, stk 2)

§2: Der er tale om objektivt ansvar for besidderen af skadevoldende dyr, hvilket indebærer, at vedkommende pådrager sig ansvar, selv om han ikke er skyld i, at skaden er sket. Objektivt ansvar betyder, at der kan kræves erstatning, uanset om der er passet godt på dyrene eller ej.

§ 2, stk 3: Vurderingsmænd er ikke et nævn eller et udvalg! Hvis der er spørgsmål om f.eks. veje (-måske som følge af lovens navn!), kan der henvises til Teknik og Miljø i Kommunen. Hvis det drejer sig om træer ved veje og grene, der generer færdsel, vil kommunens brandmyndigheder måske klare / afgøre problemerne.

Kapitel II

§3: Kommer et husdyr uden hjemmel ind på en anden mands grund, skal dyrets besidder erstatte den skade, som dyret forvolder ved at nedtræde, afbide eller fortære afgrøder, beplantning eller bevoksning, beskadige hegn eller vandløb, oprode eller sammentræde jordbunden. Samme regel gælder en skade, som dyret forvolder ved at angribe et andet husdyr eller på anden voldelig måde tilføje det legemsbeskadigelse.

Nærlæs grundigt hele denne vigtige paragraf. Bemærk, at det er dyrets besidder (-ikke altid givetvis ejeren), der skal erstatte skaden. Bemærk forskellen på objektivt ansvar (§ 2) og culpa-ansvar (§ 26, stk 4).

§4: Bemærk, at erstatningsansvar for skade forvoldt af hunde ikke hører under denne lov.

Kapitel VII

§18: En skade skal anmeldes til vurderingsformanden inden 3 dage efter, at skaden er blevet skadelidte bekendt. (Se kommunens hjemmeside: Hegnsynssekretæren).

§19: Kendelsen

§20: Vurderingsmændenes afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§§ 21, 22, 23, 24 og 25 er orientering. Bemærk §22: Nu kan vurderingsmænd over 70 år vælges.

§26: Formand og tilkaldt vurderingsmand sørger for vurderingsforretningen. Der er sjældent brug for en tredje vurderingsmand, der gør omkostningerne (-måske unødigt!) større. Hvis en tredje vurderingsmand deltager er det rimeligt med en begrundelse. Derimod kan der ved større skader, som vurderingsmændene ikke selv magter, være nødvendigt med sagkyndig bistand f.eks.:

Markskader:	Planteavlskonsulent
Skade på husdyr:	Dyrlæge
Skade i haver:	Gartner

Vederlaget til sagkyndig bistand henregnes til sagens omkostninger. Hvis der er tillagt moms på vederlaget, påtegnes dette.

§ 26 stk 4. Culpa betyder skyld. Her skal foreligge bevisførelse for begået fejl af besidderen af skadevoldende dyr ved krav om erstatning. Her kan alene søges forlig, idet sådanne skader ikke direkte er omfattet af denne lov!

Skader med culpa-ansvar kan være skade forvoldt på korn- og ensilageoplag, bygninger og lignende. Bemærk: En bedækningskade henregnes ikke som objektivi erstatningsansvar.

§27: Protokol for Mark- og Vejfred. (Se model efterfølgende!).

§ 28: Skadelidte er pligtig til forskudsvis at udrede vederlag til vurderingsmændene.

Vederlag / betaling udgør i 2013:

Vurderingsformand	750 kr
Vurderingsmand	500 kr

I alt	1250 kr

Vederlaget vil fremover hvert år blive reguleret pr. 1. januar.

Skulle der være behov for yderligere uddybning af ovenstående , står jeg gerne til rådighed.

Holger Engvang
Rølkjær 19D
Askov
6600 Vejen

Tlf. 75365820

Nuværende lov's kapitel I, II, VII og VIII

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

§ 1. Enhver er pligtig til på alle årets tider at holde sine husdyr på sit eget.

Stk. 2. Under husdyr henregnes pelsdyr, som er opdrættet i fangenskab, og tamkaniner. Såfremt et i fangenskab opdrættet pelsdyr undslipper og ikke indfanges inden 2 måneder, anses det som vildt. Afkom, der følger moderdyret, er underkastet de for dette gældende bestemmelser.

§ 2. Det ansvar, som efter denne lov er forbundet med, at husdyr kommer ind på anden mands grund, indtræder også, når husdyr kommer ind på en dets ejer tilhørende ejendom, hvorover en anden har udelukkende brugsret.

Stk. 2. Som besidder benævnes i denne lov enhver, der holder husdyr, uanset om ejendomsretten over disse tilkommer en anden.

Stk. 3. De i nærværende lov for veje givne bestemmelser omfatter tillige gader, pladser og stier.

Kapitel II

Erstatning for skade forvoldt af husdyr

§ 3. Kommer et husdyr uden hjemmel ind på anden mands grund, skal dyrets besidder erstatte den skade, dyret forvolder ved at nedtræde, afbide eller fortære afgrøder, beplantning eller bevoksning, beskadige hegn eller vandløb, oprode eller sammentræde jordbunden. Samme regel gælder om skade, dyret forvolder ved at angribe et andet husdyr eller på anden voldelig måde tilføje det legemsbeskadigelse.

Stk. 2. Erstatning kan dog ikke kræves, hvis skaden er fremkaldt med forsæt eller uagtsomhed af skadelidte selv eller af en person, han har ansvar for. Er der skyld på begge sider, afgøres det efter fejlenes beskaffenhed, om erstatningen skal nedsættes eller helt bortfalde.

Stk. 3. Om erstatningskravets gennemførelse gives der regler i kap. VII.

§ 4. Denne lovs regler finder ikke anvendelse på erstatningsansvar for skade voldt af hunde.

Stk. 2. Det ansvar for skade voldt af husdyr, som kan påhvile andre end besidderen, berøres ikke af nærværende lov. Det samme gælder besidderens ansvar for skade, som ikke omfattes af erstatningsreglen i § 3, stk. 1.

Kapitel VII

Vurderingsforretningerne

§ 18. Ønsker nogen at fremsætte erstatningskrav i henhold til § 3, stk. 1, skal han inden 3 dage, efter at skaden er blevet ham bekendt, begære den vurderet af de i § 21 nævnte vurderingsmænd.

Stk. 2. Begæringen rettes til formanden for vurderingsmændene, der samtidig så vidt muligt skal underrettes om navn og bopæl på besidderen af de dyr, der har forårsaget skaden.

Stk. 3. Undlader skadelidte at lade skaden vurdere som fastsat i stk. 1 og 2 uden med dyrets besidder at have truffet overenskomst om erstatningens størrelse eller om dens fastsættelse på anden måde, bortfalder ethvert krav mod dyrets besidder på erstatning for de i § 3, stk. 1, omhandlede skader. Dette gælder dog ikke, såfremt det ved dom fastslås, at skaden er voldt i ond hensigt eller ved grov hensynsløshed.

§ 19. Når skaden er vurderet og det findes godtgjort, hvem der var det skadevoldende dyrs besidder, afgør vurderingsmændene ansvarsspørgsmålet ved en kendelse, der tillige fastsætter, hvorledes der vil være at forholde med hensyn til omkostningerne ved vurderingsforretningen.

Stk. 2. Findes det ikke godtgjort, hvem der var det skadevoldende dyrs besidder, vurderes skaden, og skadelidte kan, såfremt dyret afhændes i henhold til § 9, kræve sit erstatningskrav fyldestgjort i overensstemmelse med reglerne i § 10, stk. 1.

§ 20. Vurderingsmændenes afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 21. For hver kommune beskikkes 3 vurderingsmænd til at vurdere de i henhold til § 18 anmeldte skader. Kommunalbestyrelsen kan dog i større kommuner bestemme, at kommunen deles i flere vurderingsdistrikter.

Stk. 2. Vurderingsmændene beskikkes af kommunalbestyrelsen, der tillige bestemmer, hvem der skal fungere som formand.

Stk. 3. Vurderingsmændene er forpligtet til også at udføre vurderinger i nærliggende kommuner eller distrikter, når de der beskikkede vurderingsmænd har lovligt forfald, og det kræves af vedkommende vurderingsformand.

Stk. 4. I stedet for at beskikke de i stk. 1 nævnte vurderingsmænd kan kommunalbestyrelsen bestemme, at de vurderingsmændene tillagte forretninger skal overdrages medlemmerne af det i henhold til lov nr. 259 af 27. maj 1950 om hegn nedsatte hegnsyn.

§ 22. Vurderingsmændene beskikkes for perioder, der falder sammen med valgperioderne for kommunalbestyrelserne.

Stk. 2. Ingen, der har opnået en alder af 70 år, kan beskikkes til vurderingsmand. Ingen, der har opnået en alder af 60 år, er forpligtet til at modtage beskikkelse som vurderingsmand. Den, der har fungeret som vurderingsmand i en periode, er ikke forpligtet til at modtage beskikkelse før efter udløbet af en ny periode. Om i øvrigt nogen har gyldig grund til at begære sig fritaget for hvervet, afgøres af kommunalbestyrelsen, hvis afgørelse kan indbringes for Landbrugsministeriet.

§ 23. Den en vurderingsmand meddelte beskikkelse kan tilbagekaldes af kommunalbestyrelsen, hvis afgørelse kan indbringes for Landbrugsministeriet.

§ 24. Ingen må deltage som vurderingsmand i en vurderingsforretning, når han

- 1) selv er part i sagen eller personlig interesseret i dens udfald,
- 2) er beslægtet eller besvogret med nogen af parterne i op- eller nedstigende linie, eller i sidelinien så nær som søskendebørn eller er en af parternes ægtefælle, væрге, adoptiv- eller plejefader eller - moder, adoptiv- eller plejebarn,
- 3) i henhold til § 23 har indbragt spørgsmålet om tilbagekaldelse af den ham givne beskikkelse for Landbrugsministeriet og dettes afgørelse endnu ikke foreligger.

§ 25. Såfremt en indsigelse mod en vurderingsmands habilitet ikke medfører, at han viger sit sæde, kan spørgsmålet herom indbringes for civildommeren i den pågældende retskreds, hvis afgørelse er endelig.

Stk. 2. Når det straks forlanges, kan i den anledning en kort udsættelse af sagen tilstås.

§ 26. Vurderingsforretningen, der vil være at afholde snarest muligt, efter at begæring herom er fremsat, foretages af formanden og en af denne tilkaldt vurderingsmand. Dog kan formanden, når han under hensyn til skadens omfang eller art finder det påkrævet, bestemme, at alle tre vurderingsmænd skal deltage i forretningen. I ganske særlige tilfælde kan vurderingsformanden tilkalde sagkyndig bistand. Vurderingsmændene fastsætter det den sagkyndige tilkommende vederlag, der henregnes til sagens omkostninger.

Stk. 2. Til vurderingsforretningen indkaldes skadelidte samt så vidt muligt besidderen af de dyr, der har forårsaget skaden.

Stk. 3. I tilfælde af stemmelighed mellem vurderingsmændene er formandens stemme afgørende.

Stk. 4. Viser det sig under vurderingsforretningen, at dyrene har forvoldt nogen af de indkaldte skade, som ikke omfattes af bestemmelsen i § 3, stk. 1, søger vurderingsmændene også at opnå forlig om erstatningen herfor. Kan forlig ikke opnås, affatter vurderingsmændene en beskrivelse af skadens art og omfang, men henviser i øvrigt skadelidte til at gøre sit erstatningskrav gældende ved domstolene.

Stk. 5. Udsættelse af vurderingsforretningen kan indrømmes, når en af parterne ønsker det og vurderingsmændene finder, at vurderingen med større sikkerhed kan foretages på et senere tidspunkt. Er der voldt skade på husdyr, vil disses værdi før skaden dog være at fastsætte allerede på det første møde.

§ 27. Vurderingsforretningerne indføres i en for kommunens regning anskaffet og af kommunalbestyrelsen autoriseret protokol, der opbevares af vurderingsformanden.

Stk. 2. Protokollen underskrives efter hver forretnings afslutning af vurderingsmændene og, hvis forlig opnås, tillige af parterne.

§ 28. For afholdelse af vurderingsforretning tilkommer der hver af de i forretningen deltagende vurderingsmænd et vederlag af 10 kr., formanden dog 15 kr. Skadelidte er pligtig forskudsvis at udrede disse vederlag.

Stk. 2. Udskrift af vurderingsprotokollen meddeles af formanden mod et vederlag af 2 kr. pr. påbegyndt folieark. Udskrifterne skal være afsendt senest 3 dage efter, at de er bestilt; vederlaget kan kræves betalt forud.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 fastsatte vederlag kan til enhver tid ændres af landbrugsministeren.¹¹

§ 29. De af kommunalbestyrelsen i Københavns Kommune truffne afgørelser kan ikke indbringes for højere myndighed.

§ 30. Protokoller, begæringer, udskrifter og andre udfærdigelser angående vurderingsmændenes forretninger er stempelfri.

Kapitel VIII

Lovens ikrafttræden m.m.

§ 31. Den i § 7, stk. 4, omhandlede forseelse er undergivet privat påtale.

Stk. 2. Overtrædelse af de i §§ 13, 16 og 17 fastsatte bestemmelser påtales kun efter den forurettedes begæring. Dog kan offentlig påtale finde sted også uden sådan begæring i de i § 13 og § 16, stk. 3, omhandlede tilfælde, når almene hensyn kræver det.

Stk. 3. De i § 15 omhandlede forseelser er undergivet offentlig påtale.

§ 32. Landbrugsministeren træffer de nærmere bestemmelser vedrørende lovens gennemførelse.

§ 33. Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Stk. 2. Loven træder i kraft den 1. juli 1953.²⁾ Fra samme tidspunkt ophæves § 18, stk. 1, 1. pkt, i lov af 29. marts 1867 angående sandflugtens dæmpning m.v. og lov nr. 53 af 25. marts 1872 om mark- og vejfred.

Stk. 3. (Overgangsbestemmelser udeladt.)

Holger Engvang's første oplæg til ny hjemmeside: WWW.hegnsyn.dk

Modeksempel:

Som eksempel på hvorledes en protokol kan udformes, vises i det følgende et tænkt eksempel:

Protokol:

Den 18. august 2008 kl. 10 blev der afholdt vurderingsforretning (sag nr.: 02/06) på ejendommen Ølvej 12, 9999 Maltgær.

Rekvirent (skadelidte): Hans Hansen, Ølvej 12, 9999 Maltgær

Mod

Modpart: Jens Jensen, Ølvej 14, 9999 Maltgær

Rekvirenten Hans Hansen mødte personligt.

Modparten Jens Jensen mødte ligeledes personligt.

Parterne var indkaldt til mødet pr telefon.

Som vurderingsmænd deltog Peder Pedersen (formand) og Niels Nielsen.

Parternes påstande:

Rekvirenten Hans Hansen fremførte i henhold til mark- og vejfredsloven krav om erstatning for påførte skader.

Modparten Jens Jensen ønskede ikke at betale erstatning.

Sagsfremstilling:

Rekvirenten Hans Hansen oplyste, at han var blevet bekendt med skaderne d. 14. august 2008, hvor han havde konstateret, at over 10 kvier tilhørende Jens Jensen befandt sig på hans grund. Han havde straks jaget dyrene tilbage til naboen Jens Jensens ejendom.

Modparten Jens Jensen erkendte, at han var ejer/besidder af de omhandlede dyr. Han mente dog ikke, at han kunne være erstatningsansvarlig. Der forelå undskyldende forhold, da et tordenvejr foregående nat havde medført strømsvigt i el-hegnet. Han ønskede derfor ikke at betale erstatning eller anmelde skaden til sit forsikringselskab, hvor han i øvrigt havde selvrisiko.

Vurderingsmændene lægger til grund, at de påviste skader på Hans Hansens ejendom er forårsaget af Jens Jensens indtrængende dyr, og at anmeldelse retmæssigt er sket i henhold til Lov om Mark- og Vejfred § 18, stk. 1 og 2.

Skadesopgørelse:

Der blev foretaget vurdering af skaderne således:

Skade på bedriften:

Hvedemark: 500 m2 afgrøde ødelagt	=	kr. 500
Raps liggende på skår + ulempeerstatning	=	kr. 2.000
El-hegn ødelagt	=	kr. 600

Skade på privat grund:

Reparation af græsplæne	=	kr. 2.500 (skadelidte reparerer selv)

Erstatning i alt	=	kr. 5.600 (excl. moms)

Rekvirenten oplyste, at han har momsregistreret landbrug.

Kendelse:

Efter Mark- og Vejfredslovens § 3 er der objektivt ansvar for skader omfattet af denne bestemmelse. Modparten Jens Jensen er derfor erstatningspligtig, uanset om der måtte foreligge undskyldende omstændigheder.

Jens Jensen skal derfor betale kr. 5.600,- til Hans Hansen. Vederlaget ved vurderingsforretningen kr 800,- (år 2008) betales af Jens Jensen til Maltgær Kommune. Beløbene skal betales inden d. 3. september 2008 (Retsplejelovens § 478). I henhold til §20 kan afgørelsen ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kendelsen er oplæst for begge parter ved vurderingsforretningen.

Vurderingsforretningen afsluttet kl. 11,00.

Underskrevet

Peder Pedersen, vurderingsformand
Niels Nielsen, vurderingsmand

Meddelelse:

Udskrift af protokollen fremsendes til parterne snarest muligt.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Maltgær Kommune d. 18. august 2008 / Erik Eriksen

Huskeregler og supplerende bemærkninger

Som nævnt forekommer der kun få sager hvert år, hvorfor der i det følgende kan nævnes en række forhold til støtte for vurderingsforretningen:

Ved forlig (§26, stk 4): husk parternes underskrift

Erstatningen: For at få denne udbetalt er det vigtigt, at skadelidte kan påvise, hvem der er skadevolder (§19, stk. 1), hvis man ikke har optaget de fremmede husdyr (§ 19, stk. 2). Billeder eller video kan evt. hjælpe! Obs! § 28.

Erstatningsbeløbet: Der skelnes mellem momsregistrerede og ikke momsregistrerede virksomheder/personer.

I alle tilfælde skal skadelidte holdes skadesløs, d.v.s. at momsregistrerede virksomheder/personer kun skal have de reelle tab dækket. Momsen anses ikke for et tab og skal derfor ikke udbetales.

Erstatninger til ikke-momsregistrerede virksomheder/personer skal derimod tillægges moms, hvis det kan dokumenteres, at det vurderede beløb indeholder moms.

Hvis skadelidte modtager et beløb og selv sørger for, at skaden udbedres, beregnes beløbet uden moms (skadevolder kan ikke foretage modregning i sit momsregnskab af et "begravet" momsbeløb).

Sagkyndig bistand: Ifølge § 26, stk. 1 fastsætter vurderingsmændene vederlaget hertil, og det henregnes til sagens omkostninger. Her tillægges moms, hvis den pågældende sagkyndige er momsregistreret eller er ansat i en momsregistreret virksomhed.

Forudbetaling (§ 28): Udgifter for afholdelse af vurderingsforretning kan af vurderingsmændene kræves forudbetalt af skadelidte. I praksis benyttes denne regel nok sjældent, men skadelidte skal betale omkostningerne, hvis skadevolderen ikke findes, og husdyrene ikke er optaget og kan indbringe sagsomkostningerne ved et salg (§§ 5 – 12).

Skader på korn- og ensilageoplag, bygninger og lignende (§26, stk. 4): Hvis forlig ikke opnås, affatter vurderingsmændene en beskrivelse af skadens art og omfang, og henviser skadelidte til at gøre erstatningskrav gældende ved domstolene.

Når eksempelvis kvæg eller heste løber ud af indhegninger, er det ofte på grund af afledning eller rust i el-hegn (for svag strøm) eller manglende tilsyn og vedligeholdelse af heget. Dette må gerne indgå i beskrivelsen af hændelsesforløbet, men det er dommerens opgave at finde ud af, om der foreligger fejl eller skyld (culpa) fra skadevolderens side. I disse tilfælde foreligger der nemlig ikke objektivi ansvar, men kun ansvar ved skyld (culpa-ansvar).

Hegn i eller ved skel: Hvis en af parterne beklager sig over sådanne, henvises til en hegnsynsforretning med indkaldelse i henhold til hegnsynsloven.

Er du i tvivl om noget vedr. Mark- og vejfred er du velkommen til at ringe til:

Holger Engvang

Tlf.: 75 36 58 20 (bedste træffetid kl 9 – 11)

(12)

Denne historie" fortæller bl.a.
 hvorfor loven hedder:
 Mark- og vejfredsloven
 "Ret og Skel": Februar 1999

HEGN OG FRED FOR JORDER I DANMARK

På foranledning af foreningens "mark- og vejfredsekspert", Holger Engvang, Askov, bringer vi i dette nr. et optryk af Mark- og vejfredsloven, der som bekendt også involverer hegnsynsmænd. Holger Engvang ridser først den nuværende lovs forhistorie op for læserne.

Lovens navn stammer fra en hegnsordning fra 1794: "Hegn og Fred for Jorder i Danmark".

sørge for, at Hegnene bliver vedligeholdte. Der er store Bødeforflæg ved Misligholdelse".

En efterfølgende forordning af 19.7.1817 foreskriver: "Atehver skal paa alle Aarets Tider holde sine kreaturer paa sit eget, og at Enhver er til alle Aarets Tider berettiget til at optage anden Mands Kreaturer, naar og saa ofte de findes paa hans Jorder og af Ejeren fordrer fuld Skadeserstatning, Optagelsespenge og Fødeløn". Størrelsen af optagelsespenge stadfæstes af domstolene.

Et lille eksempel direkte citeret efter forordningen giver et indtryk af de alvorlige problemer, der kunne opstå: "Den som gør Gab eller Aabning paa Hegn med det beviselige Hensigt at skaffe ufred, skal første Gang bøde 10 Rigsdaler, anden Gang dobbelt og tredje Gang straffes med Fængsel paa Vand og Brød eller Rottingslag (prvgl med spanskrør). Desuden skal han erstatte Skaden!"

Uddrag af hegnsforordningen: "Hegnet omkring Hauger (haver), samt Gaards- og Huspladser skal, naar der ikke er Stakit eller Plankeværk, om det støder til Gaden eller til naboens grund, være eet kvartér højere end et andet Hegn.

Den lange og meget nøje beskrivelse om bl.a. kreaturer, og den strid de gav anledning til, er da medvirkende til, at man forstår nødvendigheden af de mange gærder og hegn.

Ligeledes skal hegnet omkring større Gaardes Jorder over 200 tdr. land (ca. 110 ha) være eet kvartér højere end andet Hegn og Grøfterne eet kvartér bredere end ellers befalet, fordi nemlig den større mængde Kvæg udsætter Naboerne for større Fare ved Indbrud og Ødelæggelse. (1 kvartér=1/4 alen= 6 tommer=15,69 cm).

"Hegnsnævnet" blev underlagt sognerådene ved "Lov om hegn" i 1869, som igen blev ændret i 1950. "Lov om mark- og vejfred" kom som lov i 1872 og blev fornyet i 1953.

Der skal udpeges Synsmænd for at

Vesterløkken den 7. august 2013

Til Fødevarerministeriet
NaturErhvervstyrelsen

Høring: Forslag til ændring af lov om mark- og vejfred

Jeg har med interesse læst forslaget til ændring af lov om mark- og vejfred, der er sendt i offentlig høring til den 9. august 2013. Ændringsforslaget er en del af ministeriets hundepakke.

Jeg finder det derfor meget uheldigt, at loven foreslås ændret, uden ændringerne i hundeloven er sendt i høring samtidig. Jeg er opmærksom på, at ændringsforslaget først træder i kraft, når hundeloven ændres, **hvis** den ændres.

Jeg vil gerne protestere imod, at hunde tages ud af mark og vejfredsloven. Det er hundene, der forvolder de fleste problemer og skader på husdyr, ejendomme og personer, derfor bør de fortsat være en del af mark- og vejfredsloven. En del ejere af hunde er **ikke** i stand til at styre deres hund eller holde den på egen grund.

Desuden savner jeg, at der i loven tages hensyn til vildtet. Omstørende hunde er i høj grad til gene for vildtet, det er særlig rålam, harekillinger, fasankyllinger og agerhøns, der lider under angreb fra hunde. Det er efter lovændringen ikke muligt at gribe ind i sådanne situationer, derfor bør det fortsat være muligt at nedskyde hunde, der ofte strejfer og angriber vildtet, selvom ejeren er advaret flere gange. Ingen skyder en hund med glæde.

Jeg mener, det er forkert at fjerne optagelsespengene. De bør derimod justeres, så omkostningerne ved at have et dyr i pleje svarer til de reelle udgifter.

Det er noget vås at ville fjerne forskelsbehandlingen af personer med og uden jagttegn/våben-tilladelse. Alle og enhver kan gå op til jagtprøve. Det bør fortsat være muligt at skyde hunde på landet, hvor de kan være til stor gene for vildtet og for husdyrene. Der lægges op til, at politiet skal gribe ind, hvilket de jo ikke har ressourcer til og derfor sikkert ikke prioriterer højt.

Ændringen af loven mangler gennemarbejdning.

Det er uhensigtsmæssigt, at sogneråd i § 15 ikke er ændret. Mig bekendt eksisterer sogneråd ikke længere, og det er temmelig mange år siden, de blev afskaffet.

Det er ligeledes uhensigtsmæssigt, at §28 om vederlag ikke er tilrettet, så den er i overensstemmelse med bekendtgørelsen om vederlag til hegnssyns- og vurderingsmænd i henhold til mark og vejfredsloven, så de angivne takster er korrekte. Evt. kan der henvises til bekendtgørelsen i stedet.

Med venlig hilsen

Hegnssyns- og vurderingsmand i mark og vejfredssager

Jens Vadstrup
Vesterløkken 22
8305 Samsø

Fra: Jørgen Sørensen [<mailto:toftemose@dlgtele.dk>]
Sendt: 23. juli 2013 10:59
Til: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven
Emne: forslag til lov om ændring af mark - og vejfred

Jeg har svært ved, at se der i den nye lov er noget incitament til problemet med at begrænse kattes færden i markerne.

Det er blevet et stigende problem. Nedlagte landejendomme. Det første nye beboere anskaffer sig er katte - katte yngler som bekendt, og.....

Uanset om man er jæger eller ej, er det ærgeligt, at se, når en fasanhøne kommer med 12 - 14 kyklinger, der så mangler e`n næsten hver eneste dag. Og efter ca. 14 dage, går fasanhønen der alene.

Giv venligst disse katteejere et godt incitament.

Når man venligt beder dem om, at begrænse deres kattes færden, er svaret: det er jo naturens orden!!!!

Venlig hilsen
Jørgen Sørensen

Fra: Lotte Sylvan - DK Musplheim [<mailto:musplheim@yahoo.com>]

Sendt: 11. juni 2013 11:51

Til: Mette Gjerskov (Ministeren)

Emne: Vedr. forslag til ændring af Lov om mark- og vejfred.

Kære minister

Har netop læst ovennævnte forslag, og mener langt hen ad vejen at det ser rimeligt ud. Desværre var det meget rodet at læse på min PC, linierne flød ud i hinanden, og det var ikke nemt at se hvilke paragraffer der hørte til hvilken ændring. Derfor har jeg bare måttet kopiere den linie i forslaget som jeg her vil kommentere på.

" Desuden kan man nemmere holde hunde på egen grund, mens katte af natur strejfer."

Ovenstående påstand er noget vrøvl. Hunde strejfer i nøjagtig samme grad som katte hvis de har muligheden. Desværre er det sådan, at de fleste mennesker her i landet mener, at det er helt naturligt at man indhegner sin grund således at hunden ikke kan løbe bort, mens "man" synes, at det er lige så naturligt at katte skal have lov at rende frit! Hvorfor skal katten som det eneste husdyr have dette "privilegium"? Det er lige naturligt for alle dyr at bevæge sig rundt hvor de har lyst, men nutidens samfund er ikke indrettet sådan at vi bare kan lade heste, køer og grise til at rende rundt hvor de vil – og det samme gælder altså for katte! Du skriver i forslaget at de ikke kan være til fare, men højst til irritation – det samme kan mal vel så sige hvis jeg slipper mine får løs – de er ikke til fare for nogen ☺ Katte er til mere end irritation når de er hvor de ikke skal være! En hoveddør eller andet der er overpisset af naboens ukastrerede hankat er ikke til at gøre ren og få lugtfri, og temmelig dyr at få udskiftet.

Mit forslag er, at det endelig skrives meget tydeligt ind i loven, at reglen om, at man har pligt til at holde sine husdyr på egen grund, udvides til at man har pligt til også at holde sine KÆLEDYR på egen grund. Og det er altså ikke mere besværligt at hegne grunden ind så katten ikke kan komme ud, end det er at hegne ind så hunden ikke kan komme ud. Vil man ikke det, så må man have indekat, eller undvære kat!

Dette er ikke skrevet fordi jeg ikke kan lide katte, det kan jeg, og har mange af dem, og selv om jeg bor ude på "bøhlandet" er mine katte heget ind, både for min egen, kattenes og mine naboers skyld. Jeg er medlem på utallige kattefora, og næsten dagligt læser jeg om folk der har problemer med fritløbende katte, enten fordi deres egen kat er til gene for andre, eller fordi andres katte er til gene for dem.

Med venlig hilsen / Viele Grüße / Kind Regards

Lotte Sylvan

SJ20130812133426403 [DOR10701821].TXT

Fra: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven
Sendt: 8. august 2013 08:57
Til: Økologi (NaturErhvervstyrelsen)
Emne: VS: Høring vedr. hundelov

Med venlig hilsen

Jeanette Ejde Nielsen
Overassistent
Økologi & Landbrugslov
Center for Jordbrug
Direkte tlf.: +4545263693/3693
E-mail: jtn@naturerhverv.dk

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri NaturErhvervstyrelsen Nyropsgade
30, 1780 København V
Tlf.: +45 33 95 80 00
e-mail: mail@naturerhverv.dk
www.naturerhverv.dk

-----Oprindelig meddelelse-----
Fra: Mail [mailto:mail@danqueen.dk]
Sendt: 7. august 2013 20:06
Til: Erhvervelsesskemaer & Landbrugsloven
Emne: Høring vedr. hundelov

Jeg kan kun tilslutte mig, at alt lovgivning vedr. hunde bør ligge i hundeloven, så ingen er i tvivl om hvilken lovgivning der er gældende.

At baggrunden for forslaget skulle være et ønske om at fjerne det "selvtægtselement", der ligger i, at man som borger kan nedskyde eller på anden måde aflive andres hunde, når man inden for det seneste år har advaret dyrets besidder om det, er lidt tyndt, og at et bødeforlæg skulle kunne have en præventiv effekt tvivler jeg på, hvis ikke en skriftlig henvendelse om nedskydning af hunden har.

Nu har loven eksisteret i over 140 år, og dyreejere (landmænd), har igennem alle disse år brugt loven til at beskytte deres dyr og dyrebørn, såsom kalve, lam, kid og føl som er de mest udsatte for at miste livet når disse "rovdyr" jager.

Loven blev vel oprindeligt lavet for at dyreejere kunne have deres dyr gående i fred og ro på deres marker, og med den grundlæggende ret der ligger i loven til at beskytte deres dyr mod udefrakommende "rovdyr". En familie hund, hvor sød den nu engang er i familiens skød, er og bliver et rovdyr og uden for pædagogisk rækkevidde, hvis den i en blodrus går på jagt, og hvis der er nogen der tror, at en tredjepart evt. skulle kunne indfange et sådan dyr, så må de tro om igen, der er, desværre, kun een vej.

Jeg håber på at man vil tænke sig om en ekstra gang, og lade os dyreejere bibeholde vores grundlæggende ret til at beskytte vores dyr, ved om muligt selv at optage eller om nødt nedskyde det/de rovdyr som truer vores besætninger i det åbne land - det er os og vores dyr der forsat skal beskyttes mod vilde, fritgående og omstrejfende hunde, hvilket jeg er sikker på også var hensigten med den oprindelige lov fra 1872.

SJ20130812133426403 [DOR10701821].TXT

Jeg kan godt se at der ligger et problem i at man ikke "bare" kan nedskyde et dyr inden for bymæssig bebyggelse, derfor bør den nye hundelov strammes yderligere, så skødesløse besiddere/husstande, efter evt. gentagende bødeforlæg/advarsler pr. automatik får fratage retten til at holde hund, idet dette i så fald bør betragtes som forsætlige handlinger fra besidders side og denne - og ikke hunden - må derved tage konsekvensen heraf, det samme er gældende for dyreejere i landbruget, hvis de ikke kan passe deres dyr forsvarligt, fratages de retten til at måtte holde sådanne.

Med venlig hilsen

Michael Hirsch